

VĚŠTNÍK 2018 LÉTO

Dozorčí rada DILIA

prof. Vadim Petrov – předseda

Konzultační hodiny každou středu v sekretariátu DILIA od 12:00 hodin. Náročnější jednání je třeba domluvit předem na tel. 283 893 603.

B.A. Šimon Pellar – místopředseda

Mgr. Zdeněk Zelenka – místopředseda

PhDr. Hana Linhartová

MgA. Marek Epstein

MgA. Jiří Blažek

Mgr. Petr Markov

doc. Karel Smyczek

Vladimír Michálek

PhDr. Roman Ráž

OBSAH

ÚVOD	2
AKTUALITY	3
ROZHOVOR s Markem Švehlou	13
PERSPEKTIVY DILIA Pravomoci Valné hromady DILIA po novelách stanov	15
GRANTY A CENY DILIA	18
OCENĚNÍ	25
PRÁVO Licencování užití děl v knihovnách po novele autorského zákona – pokračování Breviář autora: Divadelní režiséři a bestsellerová doložka	27
KOLEKTIVNÍ SPRÁVA Novela rozúčtovacího řádu DILIA letošní Valnou hromadou DILIA	32
ZÁBAVA Výlety Leoše Janáčka do měsíce a do 15. století	35
VÝROČÍ	38
ÚMRTÍ	39
KONTAKTY	40

ÚVOD

VALNÁ HROMADA SPOLKU DILIA

Chceme především poděkovat všem členům (autorům) DILIA, kteří dorazili na Valnou hromadu, konanou dne 25. 4. 2018. Tato Valná hromada byla riziková vlastně jen z jednoho důvodu, a sice z toho, aby přišel patřičný počet autorů vzhledem k nově předepsanému kvoru novelou Stanov DILIA, jež byla přijata na Valné hromadě před rokem. Tedy Stanovy DILIA nově předepisují přítomnost členů spolku DILIA na Valné hromadě ve výši 15% ze všech členů spolku DILIA tak, aby se mohla usnášet. Jistě si dokážete představit, jak by bylo nespravedlivé, kdyby o základních dokumentech rozhodovalo pouze několik členů DILIA bez ohledu na jejich počet.

Počet členů DILIA byl k datu konání Valné hromady 345 členů spolku, kvorum tedy bylo ve výši 52 členů, podařilo se ho naplnit a Valná hromada tak byla usnášeníschopná. Těsně před Valnou hromadou jsme mluvili s mnohými členy DILIA a do slova i do písmene jsme je prosili, aby na Valnou hromadu přišli. Jejich nejčastější reakce byla, zdali se děje něco závažného. Odpověď je velice jednoduchá – na každé Valné hromadě se rokuje i hlasuje o něčem důležitém, minimálně pak o hospodářských výsledcích předchozího roku, výroční zprávě a o rozúčtování odměn v rámci kolektivní správy. Bez odsouhlasení tohoto dokumentu by prostě k rozúčtování odměn nemohlo dojít a autoři by splakali před prázdninami nad výdělkem.

Nicméně vše dopadlo dobře a jednání Valné hromady proběhlo jak za dodržení kvoru, tak bez konfliktů a přítomní členové dokonce hlasovali jednomyslně. Vzhledem k tomu, že se také novelizoval rozúčtovací řád DILIA, je to kupodivu a o čemsi to pozitivně vypovídá. Stručně řečeno, máme z toho radost, těšíme se na další Valnou hromadu a přejeme vám pěkné prázdniny.

Vadim Petrov
předseda Dozorčí rady DILIA

Jiří Srstka
ředitel DILIA

AKTUALITY

FESTIVAL NA SKOK DO PRAHY PŘEDSTAVIL V PAŘÍŽI HRY ČESKÝCH DRAMATIKŮ

V kulturním prostoru Anis Gras a Českém centru v Paříži proběhl od 4. do 7. dubna 2018 první ročník festivalu českého divadla ve Francii *Na skok do Prahy (Fais un saut à Prague)*. Diváci i divadelní profesionálové se mohli seznámit s francouzskými překlady současných českých her v podobě scénických skic místních režisérů, český režisér Jakub Maksymov pak v rámci týdenní rezidence zrealizoval unikátní imerzivní experiment s názvem *Malá úvaha o manipulaci* šitý přímo na míru prostoru bývalé továrny na anýzový likér.

„*Podářilo se nám vystavět druhou část divadelního mostu mezi Prahou a Paříží, teď je na nás ho dál rozvíjet a využívat,*“ vyzdvihla při slavnostním zakončení, kterého se zúčastnila i řada francouzských divadelních profesionálů, ředitelka festivalu Linda Dušková. Ta je zároveň šéfdramaturgyní festivalu francouzského divadla v Praze *Sněž tu žábu*, který představuje současnou frankofonní dramatikou v Česku.

Organizátoři pro festival v Paříži přeložili do francouzštiny hry Magdaleny Frydrych Gregorové (*Panenko z porcelánu*, režie Agnès Bourgeois) a Anny Saavedry (*Olga – Horror z Hrádečku*, režie Antoine Sarrazin), jejichž scénické skici vzbudily u diváků velký ohlas, stejně jako koláž úryvků dalších tří her českých autorů (David Košťák – *Lajka*,

Ondřej Novotný – *To léto*, Kateřina Rudčenková – *Čas třešňového dýmu*) v provedení uměleckého kolektivu Priz dans les phares.

Tvůrčí dvojice Jakub Maksymov a francouzský herec Mathieu Huot v experimentální „herní“ performanci oživila Fantomasova homunkula, s nímž si pak účastníci díky unikátnímu technickému řešení na dálku pohrávali a zadávali mu nejrůznější úkoly v přímém přenosu. Všechna tři uvedení vzbudila nadšené reakce publika a zároveň nabídla zcela jiná vyústění – zcela v souladu s názvem projektu *Malá úvaha o manipulaci*.

Českou kulturu reprezentovala v Anis Gras i výtvarnice Barbora Sléřová se svou výstavou s názvem *Na skok na místě*. V rámci týdenní rezidence v ní nabídla svůj pohled na Paříž, v jedné části pak doplněný i nápadně se podobajícími „záběry“ z Prahy, o které se postarala její sestra Tereza Vydarená.

V rámci festivalu proběhl také workshop pro české a francouzské autory či úvodní diskuze, ve které pozvaní hosté probrali postavení dramatiků v obou divadelních kulturách.

Právě sblížení obou světů je hlavním cílem festivalu *Na skok do Prahy* i jeho pražské obdoby *Sněž tu žábu*. Jeho čtvrtý ročník se konal v pražském Studiu ALTA od 10. do 13. května 2018, druhý ročník *Na skok do Prahy* se odehraje od 26. do 29. září 2019 opět v krásném kulturním prostoru Anis Gras.

8@8 POKRAČUJE TAKÉ V ROCE 2018

Cyklos scénických skic 8@8, jehož cílem je představit české (nejen) odborné veřejnosti nejnovější hry z oblasti české a zahraniční dramatiky, pokračuje také v roce 2018.

První díl letošního cyklu proběhl 24. února 2018 v prostorách VILY Štvanice v režii mladého režiséra Tomáše Loužného. Hru *Kapitán Skvělouš* britského dramatika Alistaira McDowella, jehož mohou znát čeští diváci z inscenace *Pomona* v pražském DISKu, přeložil student DAMU Jakub Štrom. Druhá hra, která se v rámci cyklu představila v březnu, je také britské provenience. *Řeka* v překladu Davida Košťáka je dílem úspěšného autora Jeze Butterwortha a v její broadwayské inscenaci ztvárnil hlavní roli Hugh Jackman. Ve scénickém čtení, jehož režie se ujal Dan Pánek, dominoval v hlavní roli Václav Vašák. Jarní série scénických skic vyvrcholila 18. června venkovní akcí Večere s novou hrou – Zahradní slavnost, v rámci níž byli v režii Mariána Amslera představeny krátké hry *Poslední husička* autora S.d.Ch., *Trollí matka* Hany Lehečkové a *Poslanci na návštěvě v ZOO* Víta Peřiny. V rámci večera byla také předána Cena Evalda Schorma a prezentována ukáзка z vítězné hry *Žranice*.

MŠ

MARATÓN SCÉNICKÝCH ČTENÍ 3D 2018 JE ZA NÁMI

V rámci letošního ročníku mezinárodního studentského festivalu Zlomvaz připravila agentura DILIA ve spolupráci s DAMU již osmý ročník projektu 3D – třetí rozměr dramatu. Během odpoledne 4. 5. 2018 byly formou scénického čtení na Katedře činoherního divadla DAMU představeny tři současné zahraniční hry.

Scénické čtení hry populárního nizozemského dramatika Jibbe Willemse *Taxi* (překlad: Andrea Čermák Zbuzková) připravil Adam Skala.

Text Taxi je ovlivněný vlnou film noir. Když je krev otrávena láskou, narůstají na játrech tvrdé bulky. Temná noc, velkoměsto a lidé, kteří se setkávají ve špatný čas na špatném místě. O lásce, toxické, která sama sebe ničí zevnitř. Střílí se, nejen krysy. Retrospektivní mozaika příběhu na pomezí tarantinovské gangsterky s detektivní zápletkou a temně ponuré roadmovie, podkreslená hudbou a texty amerického jazzmena Cole Portera.

Druhým scénickým čtením byla v režii Barbory Maškové hra *Iglú* talentovaného hebrejského autora Yehezkela Lazarova v překladu Jany Sloukové.

Raří miluje Lenni. Miluje ji, co si pamatuje. Od malička. A od malička ji chce chránit. Před čímkoliv. Před samotou, před násilnickým otcem a, když na to přijde, možná i před ní samotnou. Možná by se jim oběma vedlo lépe, kdyby se někam odstěhovali – třeba na Aljašku, třeba do iglú...

Závěrečné čtení patřilo německé dramatičce, a to provokativní hře Evy Rottmann *Mrtvá zvířata* (překlad: Tereza Vúchová) v režii Tomáše Loužného.

Žena najde na ulici opuštěného a promrzlého mladíka. Místo, aby pořád mluvila o pomoci potřebným, rozhodne se jednat a vezme mladíka k sobě domů. Nevadí, že nic neříká. Je tak roztomilý... moc roztomilý... a žena ho dost možná začíná milovat. A nejen ona. Proč ale ten cizí mladíček vůbec nepromluví? Dělá to úmyslně? Neskrývá nějaké tajemství? Anebo je možná dokonce nebezpečný...

foto © Michala Kášová

Projekt vznikl za podpory Dozorčí rady DILIA.

HE

ZAHRANIČNÍ FESTIVALY

Theatertreffen 2018

Ve dnech 4.–21. května proběhl v Berlíně 55. ročník významného divadelního festivalu Theatertreffen. Součástí festivalu byla také v tomto roce celoevropská dramatická soutěž Stückemarkt, jejíž téma tentokrát bylo „Rozdělený svět“.

Představeny byly tyto dramatické texty a divadelní projekty:

Maya Arad Yasur

Amsterdam

Izrael/Nizozemsko – text

6 AKTUALITY

Leon Engler

Die Benennung der Tiere

Rakousko – text

Li Lorian

Exodus

Izrael/Německo – projekt

Old Masters

Fresque

Švýcarsko – projekt

Turbo Pascal

Böse Häuser

Německo – projekt

Olivia Wenzel

1 yottabyte leben

Německo – text

Vítězkou letošního Stückemarktu se stala izraelská dramatička a dramaturgyně Maya Arad Yasur se svou hrou *Amsterdam*. Hra bude v následující sezoně uvedena v Schauspiel Köln pod vedením Stefana Bachmanna.

STÜCKE 2018

Ve dnech 12. 5.–2. 6. 2018 se uskutečnily 43. divadelní dny v německém Mülheimu, Mülheimer Theatertage. O prestižní cenu Mülheimer Dramatikerpreis, která je spojena s částkou 15.000 Euro, soutěžily tyto inscenace:

Ibrahim Amir

Homohalal

Staatsschauspiel Dresden

Elfriede Jelinek

Am Königsweg

Deutsches Schauspielhaus Hamburg

Thomas Köck

paradies spielen (abendland. ein abgesang)

Nationaltheater Mannheim

Rebekka Kricheldorf

Fräulein Agnes

Deutsches Theater Göttingen

Thomas Melle

Versetzung

Deutsches Theater Berlin

Maria Milisavljevic

Beben

Theater und Orchester Heidelberg

Ewald Palmetshofer
Vor Sonnenaufgang
 Theater Basel

Simon Stone
Hotel Strindberg
 Burgtheater Wien / Theater Basel

Cenu Mülheimer Dramatikerpreis obdržel Thomas Köck za svou hru *paradies spielen (abendland. ein abgesang)*.

Tučně vyznačené tituly jsou v německém originále elektronicky k dispozici v DILIA.

VÍTĚZEM LETOŠNÍCH MOLIÈRŮ JE HRA SBOHEM, PANE HAFFMANNE

28. května byly potřicáté slavnostně předány nejprestižnější francouzské divadelní ceny – Les Molières 2018.

Hra Jean-Philippe Daguerra *Sbohem, pane Haffmanne* proměnila čtyři ze šesti nominací a odnesla si Molièra v těchto kategoriích:

Nejlepší inscenace v soukromém divadle
 Nejlepší žijící frankofonní autor roku
 Nejlepší herec ve vedlejší roli (Franck Desmedt)
 Objev roku pro mladou herečku (Julie Cavanna)

Úspěšný francouzský dramatik a režisér Joël Pommerat získal tři ceny, a to:

Nejlepší režie v soukromém divadle (*Popelka*)
 Nejlepší výtvarné zpracování (*Popelka*)
 Nejlepší dílo pro mladé publikum (*Červená Karkulka*)

Slavný francouzský komediograf Florian Zeller se svou komedií *Syn* získal pouze jedno ocenění, a to Objev roku pro mladého herce Roda Paradota.

Všechny vítězné texty jsou elektronicky k dispozici v DILIA.

HE

SLAVNOSTNÍ ODHALENÍ PAMĚTNÍ DESKY VADIMA PETROVA

Dne 3. 5. 2018 vzdala Konzervatoř Jaroslava Ježka hold svému zakladateli a prvnímu řediteli, hudebnímu skladateli Vadimu Petrovovi. Pamětní desku mu odhalil současný ředitel Eduard Klezla. V roce 1958 zavedl Vadim Petrov jako součást Městského domu osvěty v Praze, kurzy, v rámci kterých se připravovali lidoví hudebníci pro kvalifikační zkoušky. V podstatě okamžitě se pro školu vžil název Lidová konzervatoř. Škola poskytovala se svým kvalitním pedagogickým sborem, který kolem sebe Vadim Petrov soustředil, velmi solidní vzdělání a brzy přerostla rámeček osvětového zařízení. Byla převedena do působnosti školství a ve čtyřletém studiu nabízela vzdělání v oblasti skladby, aranžování, dirigování, hry na hudební nástroje se zaměřením na jazz, zpěv,

scénický i společenský tanec a herectví pro tzv. divadla malých forem. Raketový nástup této školy se odrazil také v tom, že podle ní vznikla škola v Bratislavě, Plzni, originální učební osnovy a plány pronikly do škol v Budapešti, Berlíně a v rakouskému Grazu.

Počátkem roku 1968 získal Vadim Petrov souhlas dědiců Jaroslava Ježka k přejmenování školy, k tomu však již nedošlo v důsledku politické perzekuce po Pražském jaru, kdy musel Vadim Petrov na hodinu opustit post ředitele Lidové konzervatoře. K přejmenování školy na Konzervatoř Jaroslava Ježka tedy došlo až po roce 1990. Studium na této škole absolvovala celá řada českých novodobých umělců, například Ondřej Gregor Brzobohatý, Vojtěch Dyk, Tomáš Savka, Radka Fišarová, Dasha. V současné době studuje na škole téměř 350 studentů a je jednou z nejvýznamnějších hudebních škol v České republice. Odhalením pamětní desky zakladateli školy je významným milníkem v životě Vadima Petrova, hudebního skladatele, který je znám hlavně svojí filmovou tvorbou, např. *Krkonošské pohádky*, *Přátelé Zeleného údolí*, *Pohádky O krtekovi* a stovky dalších.

KŘEST KNIŽNÍCH VZPOMÍNEK PANÍ VLASTY CHRAMOSTOVÉ

Měl jsem tu čest dne 14. 5. 2018 pokřtít spolu s prof. Vladimírem Justem a operním zpěvákem Jiřím Sulženkem ve foyeru Národního divadla zbrusu novou knihu vzpomínek paní Vlasty Chramostové pod názvem: „Byl to můj osud. Na přeskáčku II“. Knihu vydalo nakladatelství Academia a autorku DILIA při vyjednání smlouvy nakladatelské zastoupila. Nakladatelství Academia vydalo i první díl pamětí, který byl na trhu již dlouho nedostupný, nyní je tedy možné koupit si oba díly v kompletu, což shledávám jako výborný nápad.

Nebudu ani náhodou uvádět věk paní Vlasty Chramostové, případný zájemce, necht' si ho sám vyhledá na internetu. Musím však říci, že paní Chramostová je neuvěřitelně čilá, hovoří a recituje se spádem, navíc si všechno pamatuje.

Nemohu též nezmínit ohromný přínos jejího manžela, pana Stanislava Miloty, který jí s psaním vzpomínek pomáhal, jakož i perfektního redaktora a editora celé knihy, pana Jana Lukeše.

Doporučuji k zakoupení a přečtení!!!

Jiří Srstka

ZEMŘEL KAREL MAKONJ

2. ledna 2018 zemřel po dlouhé nemoci divadelní teoretik, režisér a pedagog celoživotně zaměřený především na loutkové a alternativní divadlo, Karel Makonj.

Karel Makonj (1947–2018) vystudoval obor režie – dramaturgie na Katedře loutkářství Divadelní fakulty AMU, absolvoval v roce 1970. Ještě během studií založil a vedl vlastní Vedené divadlo, které působilo v pražské Redutě a které bylo v roce 1972 zrušeno z administrativně-politických důvodů. Jeho další, velmi svérázné divadelní počiny uvedené v 80. letech například v plzeňském Divadle dětí Alfa, byly předmětem diskusí, nepochopení, tichých zákazů, ale i zájmu specializovaného okruhu diváků, kteří vycítili, že se v oblasti loutkového divadla začalo dít něco nového. Tehdy jako režisér prošel několika českými loutkovými divadly: Naivní divadlo Liberec (1970–1972), Ústřední loutkové divadlo v Praze (1972–1973), Divadlo S + H v Praze (1973–1976), Středočeské loutkové divadlo Kladno (1976–1978) a Divadlo dětí Alfa v Plzni (1978–1981). Poté do roku 1989 pracoval jako arteterapeut na psychiatrické klinice v Praze. V letech 1990–1998 byl ředitelem a uměleckým šéfem Divadla Minor.

V letech 1976–1981 pedagogicky spolupracoval s Katedrou loutkářství DAMU, kam se vrátil po listopadu 1989. Od roku 2000 působil na Katedře alternativního a loutkového divadla Divadelní fakulty AMU. V roce 2009 byl jmenován profesorem.

V roce 2015 převzal poctu festivalu ...příští vlna/next wave... nazvanou Živoucí poklad. Přehlídka tak ocenila, že na přelomu 60. a 70. let založil experimentální scénu Vedené divadlo, měl podíl na vzniku Divadelní pouti a „otočil kormidlo“ v Ústředním loutkovém divadle (nyní divadlo Minor). Oceněn byl i za pedagogické působení na Katedře alternativního a loutkového divadla DAMU a za svůj teoretický a publikační vklad oboru.

VE VĚKU 89 LET ZEMŘEL KAPELNÍK ZDENĚK BARTÁK

Dne 26. ledna zemřel v nedožitých devadesáti letech legendární kapelník orchestru Zdeňka Bartáka a dlouholetý rozhlasový hudební redaktor, Zdeněk Barták.

V letech 1944 až 1950 studoval hru na hoboj, v letech 1950–1954 pak dirigování a skladbu na pražské konzervatoři. Už jako student hrál na hoboj v Orchestru Karla Vlacha ve hře *Divotvorný hrnec* a pod vlivem angažmá ve Vlachově kapele sestavil podobný orchestr Zet-Be-Club Praha, který se v krátké době stal – vedle Vlachovy kapely – druhým nejpobulárnějším orchestrem v Praze. Kapela si změnila jméno a od té doby vystupovala jako Orchester Zdeňka Bartáka. Barták vytvořil se svým orchestrem sérii hudebních a jazzových tematických pořadů, měl noční představení v kině Světozor a v roce 1969 byl angažován Vídeňskou lední revuí. Orchestrem Zdeňka Bartáka prošla plejáda výjimečných instrumentalistů či posléze známých dirigentů,

namátkou Libor Pešek, Václav Hybš, Eduard Parma, Pavel Vitoch, Vlastimil Hála, Vladimír Žižka, Václav Zahradník, Karel Růžička, ze zpěváků pak namátkou Richard Adam, Petra Černocká, Yveta Simonová, Jiří Štědroň nebo Naďa Urbánková. Orchestr spolupracoval rovněž s herci, z nichž připomeňme alespoň Jiřinu Bohdalovou, Vlastu Buriana, Oldřicha Lipského a Dagmar Veškrnovou. Natáčel pořady pro televizi a rozhlas, byl častým hostem gramofonových studií Supraphonu.

V osobnosti Zdeňka Bartáka odešla jedna z posledních velkých hudebních osobností a současně legend, které výrazným způsobem formovaly a definovaly tvář naší moderní populární hudby.

ZEMŘELA PHDR. VLASTA DVOŘÁČKOVÁ

Básnířka a překladatelka z polštiny, němčiny a angličtiny, paní Vlasta Dvořáčková zemřela ve středu 14. března 2018.

PhDr. Vlasta Dvořáčková, narozena ve Žďáru nad Sázavou, studovala na reálném gymnáziu v Havlíčkově Brodě (maturovala 1943) a v letech 1945–1949 na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy češtinu a polštinu (doktorát 1952). 1950–1952 byla zaměstnána jako redaktorka nakladatelství Práce, 1952–1954 jako redaktorka Státního nakladatelství krásné literatury, hudby a umění (od 1965 s názvem Odeon), od roku 1954 byla ve svobodném povolání. Po návratu do Odeonu (1965) se zprvu zabývala německou a anglickou literaturou, později odpovědná redaktorka literatury polské. Od roku 1979 v důchodu. Patřila k autorům

sduženým kolem časopisu Květen. Dále přispívala do Literárních novin, Hosta do domu, Tvorby, Divadla aj. Je autorkou rozhlasových her *Špička jehly* (1975), *Zelený svět* (1978), *Ctnost české šlechtičny* (1980), *Kyselé jablko* (1982) a *Zvláštní nota* (1984). Pro Čs. televizi zdramatizovala *Povídky Svatopluka Čecha* (1976). Mezi její nejznámější básnické sbírky patří *Jen galerie* (1959), *Mezi chodci* (1962), *Nechat odjet prám* (1968). Bohatá je hlavně činnost překladatelská (z polštiny, prózu také z němčiny a angličtiny); nejvýznamnější jsou její překlady předních soudobých polských básníků. Obdržela cenu polského Knižního institutu „Transatlantyk“ pro „velvyslance polské literatury v zahraničí“. Díky její oddanosti k polské poezii a také mnohaleté překladatelské činnosti putovalo toto prestižní polské ocenění v roce 2011 poprvé v historii do České republiky. Vlasta Dvořáčková jej obdržela symbolicky během Mezinárodního roku Czesława Miłosze, jehož poezii překládala již od 60. let dvacátého století, kdy byl tento laureát Nobelovy ceny za literaturu v Československu zakázaný. Vlasta Dvořáčková je rovněž nositelkou Ceny Josefa Jungmanna, udílenou Obcí překladatelů za nejlepší překlad roku, za překlady poezie Wisławy Szymborské, rovněž polské laureátky Nobelovy ceny.

ZEMŘELA KRÁLOVNA ČESKÝCH POHÁDEK SVATAVA SIMONOVÁ

V neděli 25. března zemřela po dlouhé nemoci ve věku 83 let televizní režisérka, scénáristka a libretistka Svatava Simonová.

Počátky její tvorby jsou spjaty s televizními loutkovými inscenacemi, později přešla ke klasickým hraným pohádkovým inscenacím, jichž režírovala několik desítek. Je autorkou libreta k baletnímu dílu *Jennifer, aneb kde končí práva člověka*, uvedenému v Národním divadle v Praze. Od roku 2002 se věnovala také výtvarné a literární tvorbě.

ZEMŘEL REŽISÉR JURAJ HERZ

Ve věku 83 let zemřel v neděli 8. dubna filmový režisér Juraj Herz, známý autor filmové adaptace románu Ladislava Fukse *Spalovač mrtvol* či románu Jaroslava Havlíčka *Petrolejové lampy*.

Juraj Herz, jehož dílo se řadí k československé nové filmové vlně, je autorem více než 25 celovečerních filmů, z nichž mnohé získaly ocenění na prestižních filmových festivalech. V roce 2010 získal Juraj Herz na filmovém festivalu v Karlových Varech Křišťálový glóbus za mimořádný umělecký přínos světové kinematografii, o rok dříve obdržel za své celoživotní dílo také ocenění Český lev.

K nejznámějším Herzovým dílům patří dále například filmy *Sladké hry minulého léta*, *Den pro mou lásku*, *Buldoči a třešně*, pohádky *Panna a netvor* a *Deváté srdce* či první český horor *Upír z Feratu*.

ZEMŘEL OSCAROVÝ REŽISÉR MILOŠ FORMAN

Ve věku 86 let zemřel náhle v pátek 13. dubna po krátké nemoci oscarový režisér Miloš Forman.

Miloš Forman byl nejúspěšnějším českým filmařem. Je nositelem dvou Oscarů, na kontě má i tři Zlaté glóby či francouzského Césara. Absolvent pražské FAMU debutoval v roce 1963 snímkem *Kdyby ty muziky nebyly* a *Konkurs*. Prvním celovečerním filmem byl *Černý Petr*, v Československu pak natočil ještě snímky *Lásky jedné plavovlásky* (1965) a *Hoří, má panenko* (1967).

Největší slávy se Formanovi dostalo po jeho odchodu do Ameriky na konci 60. let. Po prvním nepřilíh úspěšném snímku *Taking Off* prorazil oscarovým *Přeletem nad kukaččím hnízdem* (1975), následoval muzikál *Vlasy* (1979), dramatický snímek *Ragtime* (1981) a jeho zřejmě neúspěšnější film *Amadeus* (1984), který získal osm Oscarů. Po filmech *Lid versus Larry Flynt* (1996) a *Muž na měsíci* (1999) natočil Miloš Forman v roce 2006 svůj poslední film *Goyovy přízraky*.

Podle sdělení jeho rodiny zemřel poklidně, obklopen svými nejbližšími.

ZEMŘEL PAVEL ŠRUT

Pavel Šrut, básník, textař, překladatel a spisovatel, odešel ve věku 78 let v pátek 20. dubna.

Pavel Šrut získal vedle prestižní Seifertovy ceny mj. i Zlatou stuhu, jeho dílo bylo dvakrát zapsáno na Čestnou listinu mezinárodní organizace dětské knihy IBBA. Šrut obdržel Cenu Karla Čapka (2012) a Státní cenu za literaturu (2015) a také Magnésii literu v roce 2009.

V letech 1962–1967 studoval anglistiku a hispanistiku na Filosofické fakultě UK. Byl redaktorem nakladatelství Naše vojsko (1968–1971) a také redaktorem literární redakce Českého rozhlasu Vltava, v níž měl na starosti především překladovou poezii.

I Pavla Šruta postihla cenzura, proto jeho tvorba vycházela v samizdatu, a pod některé texty se podepisoval pseudonymem Petr Karmín. Jeho hravé verše, humor a jazyková vynalézavost byly poznávacím

znamením jeho textů, které zpívala nejedna pěvecká osobnost, mj. Michal Prokop, Luboš Pospíšil, Petr Skoumal či Vladimír Mišík.

ZEMŘELA KARINA I. HAVLŮ

V sobotu 2. června zemřela náhle ve věku 66 let publicistka a překladatelka z italštiny a angličtiny, Karina I. Havlů.

Karina I. Havlů studovala v letech 1970–76 vědecké informace a knihovnictví na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy a souběžně 1971–76 v mimořádném studiu filmovou a televizní produkci na Filmové fakultě Akademie múzických umění v Praze. 1976–80 působila jako filmová historička ve Filmovém ústavu a ve Filmovém archivu.

Od 1980 se věnovala překladatelské a publicistické činnosti ve svobodném povolání. Napsala celou řadu kulinařských knih (*Makrobiotická kuchařka*, *Vaříme na pánvi wok*, *Horkovzdušná trouba pro začátečníky*, *Italská kuchařka*, *Vaříme v remosse*). Články, povídky a kulinařské koutky publikovala v časopisech a denním tisku (*Naše rodina*, *Květy*, *Zahrádkář*, *Tina*, *Večerník Praha*). Překládala z italštiny a angličtiny – divadelní texty a literaturu faktu, často spojenou s filmovou problematikou. Mezi její nejúspěšnější překlady divadelních her patřily tituly jako: Alessandro Baricco: *Novecento*; Fiona Bettanini, Diego Ruiz: *Bez předsudků*; Renato Giordano, Rodolfo Sonego: *Vím, že víš, že vím* ad.

ROZHOVOR

S MARKEM ŠVEHLOU

Jak vás napadlo napsat knihu o životě Ivana Martina Jirouse, který byl bezpochyby jednou z nejvýraznějších osobností nezávislé kultury? Víte, že jste se osobně setkali. Jak na vás působil?

Knihu jsem se rozhodl napsat proto, že mě fascinoval Jirousův dramatický životní příběh. Dalším důvodem mé práce byla jakási historická vděčnost, protože považuji Jirouse za člověka, který má velké zásluhy na tom, že žiju ve svobodě. Setkali jsme se několikrát, působil na mě jako velmi zajímavý inspirativní člověk, s nímž bych se chtěl přátelit.

Když jsem vaši knihu *Magor a jeho doba* četla, měla jsem pocit, že jste Ivana Jirouse už od dětství provázel na každém kroku. Tak autentický text je. Musela to být mravenčí práce sehnat tolik informací a svědectví. Jak dlouho jste sbíral všechny podklady a kde všude jste hledal? A máte spočítáno, s kolika lidmi jste kvůli knize o Jirousovi mluvil?

Na knize jsem pracoval asi pět let. Snažil jsem se přečíst vše, co se týká jeho života. Kromě toho jsem si vytypoval téměř stovku lidí, kteří mi svými vzpomínkami pomohli objasnit to, co se v různých memoárech nebo rozhovorech přečíst nedá. Koukal jsem na videa a filmy

o Jirousovi. Pročetl jsem jeho pozůstalost a dostupné archivy, v nichž jsem hledal vše, co s Jirousem souviselo.

Málokterého básníka doprovází tak silný životní příběh, s kterým je jeho dílo nerozlučně spjata. Objevil jste v tom příběhu něco, o čem jste neměl tušení a co vás překvapilo? Mě například zaskočilo, že navzdory tomu, že Ivan Jirous působil na ostatní arogantně, živelně a někdy i skandálně, tak jeho básně jsou plně něhy.

Překvapila mě míra jeho odvahy, s níž se pouštěl do střetu s režimem, a kterou nepoznamenaly ani dlouholeté kriminály. Velmi mě také zaujala schopnost dělat velmi promyšleně to, co bylo za komunismu nad míru užitečné: zřizovat nezávislé komunikační kanály, spojovat kriticky uvažující lidi a dodávat jim kuráž. S Jirousem po boku bylo zkrátka snazší udržet si důstojnost v režimu, který se tolik snažil lidi důstojnosti zbavit.

Měl jste při psaní své knihy stavy, že byste něco napsal jinak, nebo že se vám některé pasáže vyloženě nelíbí? A obráceně? Že byste řekl: tohle jsem napsal opravdu dobře?

Chválit se nebudu. V knize je ale několik pasáží, u nichž mám pocit, že jsem je měl zpracovat lépe, například vyhledat další pamětníky a ještě trochu pátrat po detailech. Popis těch pasáží si ale s dovolením nechám pro sebe.

Jak nejradyji píšete? A teď nemyslím jen knihy, ale i články. Potřebujete k práci absolutní klid, nebo naopak vyhledáváte kavárenský „šrumec“.

Píši pod tlakem často na poslední chvíli. Mám kolem sebe rád neurčitou zvukovou kulisu, často si pouštím do sluchátek hlasitou hudbu, obvykle techno. Evidentně mi to stimuluje mozek a podporuje soustředění.

Nosíte v hlavě nějaký nový námět na knihu?

Náměty na další knihu mám, konkrétnější zatím nebudu.

**Rozhovor vedla Veronika Žáková,
vedoucí Literárního oddělení DILIA.**

MAREK ŠVEHLA

(*1966, Jindřichův Hradec)

Český novinář. Dětství prožil v Třeboni. Vystudoval gymnázium a Vysokou školu zemědělskou. Od roku 1994 působí jako novinář v *Respektu*, v letech 2005–2006 byl šéfredaktorem, nyní je zástupcem šéfredaktora a vede rubriku komentářů. V roce 2011 získal Fulbrightovo stipendium. Píše o české a zahraniční politice, problematice životního prostředí i mnoha dalších tématech. Je také autorem zahraničních reportáží (především z Asie). V roce 2017 vydal životopis Ivana Martina Jirouse *Magor a jeho doba*, který zvítězil v anketě Kniha roku Lidových novin 2017. O rok později byla tato biografie oceněna cenou DILIA Litera pro objev roku.

PERSPEKTIVY DILIA

PRAVOMOCI VALNÉ HROMADY DILIA PO NOVELÁCH STANOV

Tuším, že název článku na první pohled autory (a nositele práv), potažmo členy DILIA nezaujme ani nenadchne. A přece by měl!

Proč? Protože Valná hromada DILIA je nejvyšším orgánem spolku DILIA. Je orgánem, jehož prostřednictvím členové DILIA vykonávají svoji vůli ve vztahu k činnosti DILIA v nejširším slova smyslu.

Je to věc typická pro tzv. korporace – právnické osoby tvořené osobnostním substrátem, řečeno právní řečí, tj. svými členy, akcionáři, zakladateli atp.

A z tohoto pohledu se v posledních letech pro DILIA udála hned dvojitá revoluce, v obrazném smyslu. Nešlo totiž o změnu živelnou, ale změnu způsobenou změnou relevantních právních předpisů – občanského zákoníku s účinností k 1. 1. 2014 a autorského zákona s účinností k 20. 4. 2017.

V čem tato „revoluce“ spočívala? Velice zjednodušeně řečeno v tom, že nejprve nový občanský zákoník (NOZ) uložil všem občanským sdružením, aby změnila právní formu na spolky. Z toho pak vyplynula první sada v zásadě formálně právních změn stanov

a ústrojenství DILIA. Protože na rozdíl od právní úpravy občanských sdružení ve stručném porevolučním zákonu o sdružování, která byla ve vztahu k jejich organizaci a právním náležitostem velice volná, NOZ přece jen elementární úpravu organizačního uspořádání a vymezení základních pravomocí orgánů spolku obsahuje. A následně novela autorského zákona (AZ), implementující evropskou směrnici o kolektivní správě, přinesla jednak výslovně povinnou právní formu spolku pro všechny české kolektivní správce, jednak podstatně podrobnější úpravu členství, organizačního uspořádání, vztahů spolku a jeho členů, orgánů spolku navzájem, členů vedení spolku atd., než obsahuje obecná úprava spolku v NOZ.

O změně stanov v důsledku změny DILIA z občanského sdružení na spolek dle NOZ již bylo ve Věstníku Léto 2016 podrobně pojednáno. Následující text se tedy bude věnovat poslední změně, kterou přinesla změna stanov reagující na novelu autorského zákona, a to speciálně z hlediska pravomocí Valné hromady.

V poslední verzi stanov totiž došlo k poměrně značnému rozšíření výčtu výslovně uvedených pravomocí Valné hromady, jež vychází z povinného výčtu pravomocí Valné hromady v § 96f AZ (který je zase v podstatě doslovnou implementací pravomocí dle evropské směrnice o kolektivní správě). De facto se na praxi předchozích let fungování DILIA nic nemění, protože záležitosti, nyní coby pravomoci Valné hromady výslovně uvedené, byly i v minulosti Valné hromadě ze strany vedení DILIA k rozhodnutí předkládány. Nicméně nyní je to ze zákona ve stanovách „černé na bílém“. A protože například pravomoci ředitele DILIA, coby statutárního orgánu DILIA, jsou vymezeny negativně (má pravomoci, které dle stanov nepřípadají Valné hromadě DILIA či Dozorčí radě DILIA) a ve vztahu ke kompetencím

Dozorčí rady DILIA se jedná o vymezení komplementární (ve smyslu tvořící ucelený logický celek, vzájemně se doplňující), je jejich výslovné uvedení ve stanovách pro dělbu kompetencí orgánu v rámci spolku podstatné.

Výklad jednotlivých pravomocí Valné hromady DILIA by byl nepřiměřeně dlouhý a pro neprávnický asi k nepřečtení. Nicméně pro autory – členy DILIA jsou znalosti pravomocí Valné hromady, jakož i účast na jejím zasedání a rozhodování, zásadní. Pro úplnost a možnost seznámení se s pravomocemi Valné hromady je proto v příloze článku cituji. Úplné znění stanov pak naleznete na www.dilia.cz v sekci ke stažení/základní dokumenty.

I v návaznosti na průběh letošní Valné hromady a úvodník tohoto Věstníku si svůj článek dovoluji uzavřít konstatováním, že výkon členských práv, mezi které primárně patří účast na Valné hromadě a hlasování na ní, je základním právem členů spolku. A podíl účasti členů na jednání Valné hromady je důležitý pro správné a vyvážené fungování DILIA a reprezentativnost rozhodování jejího nejvyššího orgánu, jímž Valná hromada je. Účastí na Valné hromadě DILIA se tak členové DILIA podílí na správném fungování spolku a efektivní ochraně (nejen) svých autorských práv – jak vyplývá z předmětu hlavní činnosti DILIA.

Jan Barták

Citace § 12 stanov – kompetenci Valné hromady DILIA:

§ 12

Kompetence valné hromady

1. *Valná hromada volí členy dozorčí rady, včetně náhradníků. Valná hromada může odvolat členy dozorčí rady, včetně náhradníků, před uplynutím jejich funkčního období.*
2. *Valná hromada projednává a schvaluje:*
 - a. *Stanovy a jejich změny;*
 - b. *Rozúčtovací řád DILIA a jeho změny; Rozúčtovací řád DILIA stanoví především pravidla rozdělení příjmů vybraných DILIA pro nositele práv v rámci hlavní činnosti DILIA, včetně příjmů z vydání náhrady škody a bezdůvodného obohacení (dále jen „příjmy z výkonu práv“) a příjmů z investování příjmů z výkonu práv (dále jen „příjmy z investování“);*
 - c. *pravidla pro použití příjmů z výkonu práv a příjmů z investování, které nemohou být v souladu autorským zákonem rozděleny nebo vyplaceny z důvodu, že nositelé práv nemohli být určeni nebo nalezeni, přičemž tato pravidla mohou být upravena samostatně nebo v rámci Rozúčtovacího řádu;*
 - d. *zprávu dozorčí rady za období od konání poslední řádné valné hromady;*
 - e. *zprávu dozorčí rady za celé funkční období v případě, že funkční období dozorčí rady končí;*

- f. zprávu ředitele o činnosti DILIA a jejich ekonomických výsledcích za období od konání poslední řádné valné hromady včetně výroční zprávy za předchozí kalendářní rok;
 - g. zprávu ředitele o činnosti DILIA a jejich ekonomických výsledcích za celé jeho funkční období v případě, že jeho funkční období končí;
 - h. roční rozúčtování autorských odměn plynoucích z příjmů z výkonu práva a příjmů z investování, včetně takových příjmů, které nemohly být v souladu s autorským zákonem rozděleny nebo vyplaceny z důvodu, že nositelé práv nemohli být určeni
 - i. tvorbu rezervních fondů a včetně nákladů vynaložených na výkon kolektivní správy;
 - j. hospodářský výsledek vedlejší činnosti DILIA včetně tvorby příslušných fondů;
 - k. využití Účelového fondu DILIA, který spravuje dozorčí rada;
 - l. rozpočet DILIA na následující rok včetně stavu a předpokladu čerpání účelových fondů;
 - m. hlavní směry budoucí činnosti DILIA;
 - n. pro člena dozorčí rady či celou dozorčí radu odměnu a další výhody peněžní či nepeněžní;
 - o. volební a jednací řád valné hromady;
 - p. založení osoby, ve které má DILIA většinovou majetkovou účast nebo ji přímo nebo nepřímo, v celém rozsahu nebo zčásti ovládá, založení jiné osoby a nabývání podílů nebo práv v jiných osobách;
 - q. zrušení, splnutí, sloučení a rozdělení DILIA.
3. Valná hromada dále rozhoduje o:
- a. odvoláních vznesených členy DILIA podle Stanov a podle dalších interních předpisů DILIA;
 - b. žádosti ředitele o přezkoumání opatření a rozhodnutí dozorčí rady;
 - c. investicích DILIA s pořizovací cenou nad 500.000,- Kč;
 - d. investiční strategii, pokud jde o příjmy z výkonu práv a investiční příjmy;
 - e. obecném stanovení srážek z příjmů z výkonu práv a z investičních příjmů;
 - f. jmenování a odvolání auditora;
 - g. osobě likvidátora spolku a rozdělení likvidačního zůstatku;
 - h. prodloužení mandátu zvolených orgánů DILIA v odůvodněných případech, nejdéle však do doby konání následujícího zasedání valné hromady.
4. Valná hromada bere na vědomí:
- a. rozhodnutí dozorčí rady o přijetí za člena DILIA;
 - b. v případě odvolání člena dozorčí rady a v ostatních případech, kdy člen dozorčí rady přestane být členem dozorčí rady (zejm. smrt, abdikace, pasivita dle § 13 odst. 9 Stanov), že na zbytek funkčního období dozorčí rady se členem dozorčí rady stane již zvolený náhradník nebo člen kooptovaný dle § 13 odst. 10 Stanov.
5. Valná hromada je dále oprávněna vznášet jakékoli připomínky k činnosti dozorčí rady.

GRANTY A CENY DILIA

PLAKETY DILIA

13. června 2018 udělila Dozorčí rada DILIA autorům za celoživotní dílo Plakety DILIA. Prostřednictvím Plaket chce Dozorčí rada ocenit umělce za jejich celoživotní umělecké tvůrčí počiny a aktivní činnost v kulturní oblasti. Z rukou předsedy Dozorčí rady Vadima Petrova převzali letos ocenění **Jan Zelenka** za celoživotní vynikající editorskou a redakční činnost, **Doc. JUDr. Vladimír Pítra** za dlouholetou odbornou činnost v oblasti práv duševního vlastnictví a **prof. PhDr. Václav Bělohradský** za celoživotní dílo v oblasti sociologie, filosofie a politologie. Všem oceněným gratulujeme!

PhDr. Jan Zelenka vystudoval v letech 1965–1971 obor angličtina a čeština na FF UK. V letech 1973–1993 působil jako redaktor americké literatury v nakladatelství Odeon, kde se v nelehkých časech snažil vydávat kvalitní prózu i poezii (např. John Updike, Kurt Vonnegut, Ken Kesey, Jack Kerouac, Kenneth Patchen, Robert Lowell nebo William Faulkner.). Následující dva roky pracoval jako kulturní rada České republiky ve Washingtonu. Od roku 1995 do roku 2010 byl knižním redaktorem vydavatelství Reader's Digest Výběr. Specializoval se zde na redigování překladů encyklopedické

literatury z oboru geografie a světových dějin, redakčně připravil několik původních encyklopedických prací z českých dějin. Průběžně též redigoval překlady americké beletrie pro přední česká nakladatelství (např. Paseka, Argo či Mladá fronta). Redigoval rovněž několik knih Václava Havla (*Letní přemítání*, *Prosím stručně* a hra *Odcházení*) a byl členem redakčního týmu Havlových osmismazkových *Spisů*. Občasně také překládá z angličtiny (např. Avram Davidson: *Šestá roční doba*; John Wain: *Zima v horách*; Frank Deford: *Velký Bill Tilden*; Laura Hillenbrandová: *Sázka na outsidersa*).

Jan Zelenka patří díky své profesionalitě, spolehlivosti a širokému rozhledu mezi naše nejlepší a nejvyhledávanější redaktory, a proto ho v podobě plakety ocenila Dozorčí rada DILIA.

Doc. JUDr. Vladimír Pítra se narodil v první polovině minulého století (8. 10. 1938) v Praze v rodině, kterou tradičně už po čtyři generace tvořili právníci a jejich zaměření tedy předznamenalo jeho pozdější osudy. Právníckou fakultu Univerzity Karlovy absolvoval v r. 1961 a od počátku svého profesního působení se profiloval v ochraně práv k nehmotným statkům. V roce 1965 nastoupil do služeb Patentového úřadu, kterému zůstal věren víc jak půl století. V letech 1995–2003 byl náměstkem předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví. Akademickou

dráhu na právnické fakultě Univerzity Karlovy zahájil v roce 1989 jako asistent prof. Karla Knapa na Ústavu práva autorského. V roce 2008 na právnické fakultě habilitoval a jako docent civilního práva zde vyučuje dodnes. Celý svůj profesní život zaměřil na ochranu imateriálních tvůrčích práv, o nichž pojednal ve více než padesáti časopiseckých pracích a řadě monografií. V devadesátých letech působil v legislativním sboru Úřadu pro legislativu a veřejnou správu a podílel se na polistopadové rekonstrukci autorského práva a práv průmyslových.

Dozorčí rada DILIA ocenila v podobě plakety úsilí pana doc. JUDr. Vladimíra Pitry o úroveň a efektivitu práv k nehmotným statkům, včítaje v to i odbornou péči o autorská práva v České republice.

Prof. Václav Bělohradský (narozen roku 1944) vystudoval FFUK, obor filosofie a čeština a v roce 1970 emigroval do Itálie, kde od roku 1973 působil jako profesor sociologie na Univerzitě v Janově, od roku 1991 pak jako profesor politické sociologie na Univerzitě v Terstu. V devadesátých letech pak působil na FSV UK. V osmdesátých letech Václav Havel publikoval v samizdatové edici Petlice soubor jeho politických úvah pod názvem *Přirozený svět jako politický problém* (1985) a později rozhovor s Karlem Hvižďalou *Myslet zeleň světa* (1986). Text *Krise eschatologie neosobnosti* (1979–80 časopisecky v římských *Studiích*, knižně 1982 v Londýně) měl významný vliv na formování politické filosofie Václava Havla a části disentu, jak se dovídáme třeba z rozhovoru Václava Havla s Karlem Hvižďalou *Dálkový výslech*. Po návratu do Čech publikoval prof. Bělohradský eseje o politické filosofii, texty specifického stylu, něco mezi úvahou a komentářem, především v MFD a Přítomnosti, později sebrané v knize *Kapitalismus a občanské ctnosti* (MF 1992). Doplňené texty z doby zakázanosti pak

vyšly v roce 1991 pod názvem (převzatým ze samizdatového vydání) *Přirozený svět jako politický problém*. O vývoji jeho myšlení si můžeme udělat celistvý obraz z třetího vydání knihy *Společnost nevolnosti* z roku 2014, v níž sebral nejvýznamnější studie kroužící kolem těchto témat. V roce 2013 pak vyšel v druhém doplněném vydání soubor rozhovorů *Mezivěsty a mezi světy* (Novela bohemika), který mapuje ve formě dialogů s řadou protagonistů českého veřejného prostoru polemiky a kritiky, které jeho úvahy vyvolaly.

Václav Bělohradský stále pravidelně publikuje a to i v periodických tiscích, včetně přednášek a veřejných diskuzí.

Dozorčí rada DILIA ocenila v podobě plakety celoživotní tvořivou i odbornou práci prof. Václava Bělohradského v oboru politické filosofie, sociologie a dalších humanitních oborech s tím, že se výrazně zasloužil o jejich existenci na vědecké úrovni.

VYHLÁŠENÍ CEN MAGNESIA LITERA ZA ROK 2017

Nejnámější česká literární cena, udělovaná sdružením Litera od roku 2002, už zná i vítěze všech kategorií za rok 2017. Pořadatelé cen letos zaznamenali rekordních 382 přihlášených knih ze 139 nakladatelství či jiných subjektů. Nejdůležitějším úkolem výročních knižních cen Magnesia Litera je propagovat kvalitní literaturu a dobré knihy. A to bez omezení a bez ohledu na žánry. Ocenění, rozvržené do jedenácti kategorií, se snaží obsáhnout veškerou domácí knižní produkci. Porotu k jednotlivým kategoriím delegují oborově

příslušné obce a organizace. Aby se předešlo příliš úzké specializaci, vítěze v kategoriích Litera pro objev roku a Magnesia Litera – Kniha roku vybírá 300 oslovených lidí z knižní branže: od univerzitních badatelů až po knihovníky a knihkupce. Finanční odměna pro vítěze ocenění Kniha roku je 200.000,- Kč. Od roku 2013 DILIA podporuje příspěvkem **30.000,- Kč** jednu z důležitých kategorií – **DILIA Litera pro objev roku**, kterou porota letos udělila knize Marka Švehly **Magor a jeho doba**.

Ocenění:

Magnesia Litera Kniha roku

Erik Tabery: *Opuštěná společnost* (Paseka)

Litera za prózu

Josef Pánek: *Láska v době globálních klimatických změn* (Argo)

foto © Jakub Hněvkovský

Moleskine Litera za poezii

Milan Děžinský: *Obcházení ostrova* (Host)

Litera za knihu pro děti

František Tichý: *Transport za věčnost* (Baobab)

Litera za naučnou literaturu

Lucie Skřivánková, Rostislav Švácha a kol: *Paneláci* (Uměleckoprůmyslové muzeum)

Litera za nakladatelský čin

Pavel Brodský, Kateřina Spurná, Marta Vaculínová (eds.): *Liber Viaticus Jana ze Středy* (Academia / Národní muzeum)

Litera za překladovou knihu

Máirtín Ó Cadhain: *Hřbitovní hlína* (z irštiny přeložil Radvan Markus, Argo)

Litera za publicistiku

Patrik Ouředník: *Antialkorán aneb nejasný svět T. H.* (Volvox Globator)

DILIA Litera pro objev roku

Marek Švehla: *Magor a jeho doba* (Torst)

Kosmas Cena čtenářů

Ota Kars: *Jmenuju se Tomáš* (Mladá Fronta)

Magnesia blog roku

Felix Culpa: *Tisíckráte*

VÍTĚZI CENY EVALDA SCHORMA SE STALI ADAM SKALA A KAMILA KRBCOVÁ

V rámci slavnostního večera s názvem Večeře s novou hrou – Zahradní slavnost převzali v pondělí 18. června ve VILE Štvanice hlavní Cenu Evalda Schorma autoři Adam Skala a Kamila Krbcová, studenti pražské DAMU, za svou původní hru *Žranice*.

Cena Evalda Schorma za původní hru, dramatizaci či překlad hry (do češtiny dosud nepřeložené) je určena pro studenty a je spojena s finanční odměnou pro autora (nebo kolektiv). Cena je udělována každoročně na základě nominací, přičemž nominovat může jakákoli fyzická osoba, zejména však pedagogové a studenti výše uvedených škol a divadelní odborná veřejnost.

Hlavním cílem je podpora a motivace mladých autorů a překladatelů v jejich autorské práci. Díla začínajících autorů se tak mohou dostat do širšího divadelního kontextu, než je samotná akademická půda. Cena Evalda Schorma se během své existence stala vedle Ceny Alfréda Radoka prestižním oceněním, uznávaným nejen v Čechách, ale i v zahraničí. „*Smyslem tohoto ocenění je podpořit mladé autory, ale také inspirovat studenty k vlastní autorské či překladatelské tvorbě pro divadlo. Díky těmto aktivitám objevila agentura DILIA řadu dnes již etablovaných dramatiků a překladatelů,*“ vysvětluje Zdeněk Harvánek, vedoucí Divadelního a Hudebního oddělení DILIA.

Texty oceněné Cenou Evalda Schorma se doposud dočkaly více než 40 divadelních inscenací v profesionálních divadlech, např. v Národním divadle moravskoslezském Ostrava, Švandově divadle,

Studiu Ypsilon, A Studiu Rubín, Městském divadle Zlín, Divadle Antonína Dvořáka v Příbrami, a 7 rozhlasových inscenací.

Cenu Evalda Schorma, která je určena studentům divadelních škol za původní divadelní či rozhlasovou hru, dramatizaci nebo překlad, uděluje DILIA pravidelně již od roku 2001. V letošním roce se v nominacích objevila jak původní autorská tvorba, tak překlady dosud nepřeložených divadelních textů. Do finále se nakonec dostalo 9 mladých autorů a jejich 6 děl.

DILIA se rozhodla udělit čtyři Čestná uznání. Za původní hru *Domeček za hranicí slušnosti* jej získala studentka Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně Kateřina Volánková, za původní hru *Zrození Venuše* Nataša Mikulová, za původní hru *Za dveřmi* Barbora Hančilová a za překlad hry Joëla Pommerata *Popelka* Kateřina Kykalová, všechny tři oceněné autorky jsou studentkami pražské DAMU.

22 GRANTY A CENY

Třetí místo nebylo uděleno a na druhém se umístili studenti Filozofické fakulty Masarykovy univerzity Eliška Poláčková, Tomáš Weissar a Radek Černocho za překlad hry Tita Maccia Plauta *Curculio aneb Darmojed*.

Absolutními vítězi se stali studenti DAMU Adam Skala a Kamila Krbcová za původní text *Žranice*. Oba autoři si rozdělili také finanční odměnu ve výši 10.000,- Kč. Finančního ohodnocení se dočkali také laureáti na druhém místě.

CENA EVALDA SCHORMA ZA ROK 2017

1. MÍSTO

Adam Skala, Kamila Krbcová (DAMU) za původní hru **Žranice**

2. MÍSTO

Eliška Poláčková, Tomáš Weissar, Radek Černocho (FFMU) za překlad hry Tita Maccia Plauta **Curculio aneb Darmojed**

3. MÍSTO

nebylo uděleno

ČESTNÉ UZNÁNÍ

Kateřina Volánková (FFMU) za původní hru **Domeček za hranicí slušnosti**

Nataša Mikulová (DAMU) za původní hru **Zrození Venuše**

Barbora Hančilová (DAMU) za původní hru **Za dveřmi**

Kateřina Kykalová (DAMU) za překlad hry Joëla Pommerata **Popelka**

VŠEM OCENĚNÝM GRATULUJEME!

MŠ

DIVADELNÍ GRANTY NA ROK 2018 UDĚLENY

Vyhlášení výsledků

Agentura DILIA pokračuje také tomto roce v podpoře mladých českých autorů a divadelníků. Letos jsme grantové řízení určené pro studenty vysokých uměleckých škol vypsalí již po třinácté (viz www.dilia.cz/granty). Těší nás, že studenti projevují zájem o současnou dramaturgii, často navíc sami píší hry, které mají perspektivu uvádění i v dalších divadlech. Vedle oblíbených scénických čtení, z nichž některá jsou součástí větších cyklů a velmi ambiciózních projektů, se studenti nebojí současnou dramaturgii uvádět také jako regulérní inscenace, což je velmi povzbudivá tendence. Řada studentů navíc připravuje projekty nad rámec studijních povinností a snaží se hledat prostory pro realizaci mimo školní půdu.

V letošním grantovém řízení bylo podpořeno celkem 7 projektů: **Darmojed** – inscenace nového překladu Plautova textu – FFMU Brno (5.000,- Kč)

3jsou3 – inscenované čtení dramatických textů tří divadelních her – FPF Opava (10.000,- Kč)

Salón původní tvorby 2018 – 25. ročník festivalu scénického čtení původní autorské tvorby – JAMU Brno (15.000,- Kč)

Triptych – minifestival autorské tvorby – JAMU Brno (5.000,- Kč)

Léto s Monikou – inscenace divadelní adaptace I. Bergmanna – DAMU Praha (15.000,- Kč)

Zrození Venúše – autorská inscenace – DAMU Praha (8.000,- Kč)

Mistr a Markétka – divadelní adaptace Michaila Bulgakova – DAMU Praha (12.000,- Kč)

Grantová komise rozdělila celkem 70.000,- Kč.
GRATULUJEME!

PŘEKLATATELSKÁ DÍLNA DILIA 2018 – SOUČASNÉ RUMUNSKÉ DRAMA

V letošním roce pořádá DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentura již poctřinácté překladatelskou dílnu. Workshop je určen začínajícím překladatelům, ať už z řad studentů filologických oborů, či naopak studentů divadelních škol a dalších, kteří mají dostatečné

jazykové vybavení a zájem o divadelní texty. Překladatelská dílna DILIA je v letošním roce zaměřena na oblast současné rumunsky psané dramatiky.

MŠ

Smyslem překladatelské dílny je přiblížit účastníkům problematiku překladu divadelního textu. Každý účastník během workshopu přeloží jednu divadelní hru. Účastníci budou pracovat pod vedením zkušených překladatelů a dramaturgů, s nimiž budou průběžně svou práci konzultovat. Na společných setkáních budou moci diskutovat průběh práce s ostatními účastníky dílny. Odbornými tutory v letošním roce jsou Jarmila Horáková, Jitka Lukešová a Jiří Našinec.

Na závěrečném večeru, který celý projekt uzavře, budou formou scénického čtení představeny všechny přeložené texty. Slavnostní zakončení Překladatelské dílny DILIA 2018 proběhne v listopadu tohoto roku v pražském divadle VILA Štvanice.

V rámci Překladačské dílny DILIA 2018 budou přeloženy následující tituly:

Elise Wilk: *Crocodil*

Stipendistka: Tereza Kortusová
Tutorka: Jarmila Horáková

Elise Wilk: *Avioane de hârtie*

Stipendistka: Klára Našincová
Tutor: Jiří Našinec

Bogdan Georgescu: *Antisocial*

Stipendistka: Mikaela Rotaru
Tutorka: Jitka Lukešová

Projekt vzniká za podpory Dozorčí rady DILIA.

CENA DILIA A ASOCIACE ČESKÝCH KAMERAMANŮ ZA CELOŽIVOTNÍ DÍLO

Cenu za celoživotní kameramanské dílo převzal 28. února v pražském kině Lucerna pan Kristián Hynek.

Kameraman Kristián Hynek (*26. 1. 1944) vystudoval FAMU v letech 1964 až 1971. Po studiích pracoval krátce na Barrandově. V České televizi nastoupil do redakce dokumentární tvorby, kde byla velmi ceněna jeho práce s ruční kamerou. Točil s velkou řadou režisérů dokumentárních, televizních a distribučních filmů, např. s režiséry Karlem Smyczkem (*Pánská jízda*, 1983, *Třetí patro*, 1985) Viktorem Polesným (*Stopy ve skle*, 1986, *Potomci*, 1992, *Ani svatí, ani andělé*, 2001), Jiřím Adamcem (*Vzpomínka na břehu moře*, *Dlouhá míle*, obě 1990) a Jiřím Strachem (*O dívce, která šlápla na chléb*. 2007). Kristián Hynek je dnes uznávaným pedagogem na FAMU.

DK Tato prestižní cena udělovaná **Asociací českých kameramanů a spolkem DILIA** byla udělena již potřiatadvacáté.

Gratulujeme!

JT

OCENĚNÍ

AUDIENCE ČESKÝCH HER – VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ DRAMATICKÉ SOUTĚŽE NDB

Podpora rozvoje soudobé domácí dramatiky je jednou z priorit současného vedení činohry Národního divadla Brno. Proto byla 5. října 2016, v den nedožitých osmdesátin Václava Havla, vynikajícího českého dramatika a prezidenta, kterého nám záviděl svět, pod záštitou paní Dagmar Havlové vyhlášena soutěž o původní české drama, Audience českých her, která se stala symbolickou vstupní branou činohry NdB do roku české státnosti 2018.

Do soutěže byly od 5. října 2016 do 5. října 2017 přijímány původní dramatické texty v češtině, které se dosud neobjevily v jiné soutěži, nebyly publikovány ani scénicky realizovány. Do soutěže bylo přijato celkem 68 textů, které posuzovala dramaturgická rada ve složení Martin Františák, umělecký šéf a režisér, Lucie Němečková a Pavel Jurda, dramaturgové.

Po pečlivém zvážení všech textů a možností jejich realizace v Mahenově činohře v režii Martina Františáka v sezoně 2018/19 neudělila nakonec porota žádnému z textů prvenství. Členové poroty se shodli v názoru, že ačkoliv se šlo o několik velmi kvalitních a tematicky i formálně zajímavých her, žádná z nich neodpovídala inescenárním nárokům velkého jeviště či nenesla dostatečně silné téma.

Proto se dramaturgická rada rozhodla představit nejinspirativnější texty formou scénického čtení v rámci projektu České snění v březnu a dubnu 2018 v Divadle Reduta. Mezi vybranými texty jsou: Dominik Melichar: *Šepoty*, Marek Horoščák: *Krajina bez chapadla*, Jan Žďárský: *Klešice*, Roman Sikora: *Mejdland*, Ondřej Novotný: *Slepá mapa zlatého věku*, Helena Eliášová: *Amébní život*, Edgar Dutka: *Halloween v buši zřím*, Barbora Hančilová: *Za dveřmi*, Pavel Trtílek: *Dívka z ostrova býků*.

Gratulujeme!

MŠ

VYZNAMENÁNÍ ZLATÉ LÍPY PRO VLADISLAVA KUČÍKA

8. května 2018 převzal na pražském Vítkově nejvyšší rezortní vyznamenání ministerstva obrany ČR – „Vyznamenání Zlaté lípy“ Vladislav Kučík za zásluhy o uchování paměti národa. Vladislav Kučík je absolventem filmové a televizní fakulty AMU v Praze. Je autorem řady scénaristických projektů, z nichž například televizní film „Jan“ o Janu Zajícovi získal Hlavní cenu na světovém televizním festivalu v Japonsku a stal se jedním z nejúspěšnějších televizních filmů v dějinách České televize. Vladislav Kučík se stal iniciátorem vzniku projektu Nadačního fondu Jana Zajíce a přes 20 let se o tento projekt staral. Za svůj román „Barvy slečny Toyen“ byl nominován na státní cenu za literaturu.

Gratulujeme!

FESTIVAL NOVÁ DRÁMA / NEW DRAMA 2018 MÁ VÍTEŽE

V sobotu 19. května 2018 skončil v Bratislavě 14. ročník festivalu *Nová dráma / New Drama 2018*. Součástí závěrečného ceremoniálu bylo předávání festivalových ocenění a cen dramatické doutně Dráma. Výsledky hlasování festivalových diváků rozhodly, že Cenu bratislavského diváka získala inscenace *Elity*. Účastníci Semináře mladé kritiky, posluchači vysokých škol uměleckých a humanitního směru z Čech a Slovenska, udělili Cenu studentské poroty inscenaci *Postfaktótum*. Zvláštní cenu poroty si odnesla herečka Barbora Andrešičová za širokospektrálnost hereckého projevu v inscenaci *Ludia, miesta a veci*. Hlavní Cenu Grand Prix obdržela inscenace *WOW!* Divadla Debris Company.

Slavností večer patřil také udílení cen soutěže původních dramatických textů divadelních her *Dráma 2017*. Na třetím místě se umístil Miroslav Djablik s textem *Vianočný zázrak*. Druhé místo nebylo uděleno. Odborná porota soutěže udělila dvě první místa – české autorce, zastupované DILIA, Vandě Zaplatílkové-Hutařové za hru *Jen zavřít oči* a Dušanovi Vicenovi za hru *Odpisy a priznania*. Cenu Rádia Devín získal Ondřej Škrabal s textem *Zjevení pudla*.

Gratulujeme!

NOMINACE NA CENY MKČR

Ministerstvo kultury ČR vydalo letos opět výzvu pro zájemce o podávání návrhů na nominace na *Cenu Ministerstva kultury ČR za přínos v oblasti kinematografie a audiovize*, *Cenu Ministerstva kultury ČR za přínos v oblasti divadla, hudby, výtvarného umění a architektury* pro rok 2017 a také na *Státní cenu za literaturu* a *Státní cenu za překladatelské dílo*.

DILIA nominovala na tyto ceny následující osobnosti z řad svých členů nebo zastupovaných autorů:

Ceny MKČR za přínos v oblasti kinematografie a audiovize:

Jiří Hubač (in memoriam), Ota Hofmann (in memoriam), Věra Jordánová

Ceny MKČR za přínos v oblasti divadla, hudby a výtvarného umění a architektury:

Divadlo: Hana Burešová

Hudba: Vadim Petrov

Státní cena za literaturu a Státní cena za překladatelské dílo:

Literatura: Roman Ráž

Překlad: Šimon Pellar, Václav Daněk

PRÁVO

LICENCOVÁNÍ UŽITÍ DĚL V KNIHOVNÁCH PO NOVELE AUTORSKÉHO ZÁKONA – POKRAČOVÁNÍ

V minulém Věstníku jsem informoval o novinkách, které novela autorského zákona přinesla v oblasti licencování služeb knihoven, jakož i záměru Národní knihovny ČR (dále „NK“), jak tyto služby realizovat, a o stavu jednání DILIA a NK i porodních bolestech při sjednávání sazebníku a smlouvy.

V aktuálním čísle mohu přinést dobrou zprávu – DILIA a NK se podařilo dosáhnout dohody na sazebníku a aktuálně již sjednávají novou smlouvu, která by dojednané uvedla v praxi se zamýšlenou účinností k 1. 7. tohoto roku.

Jak jsem již psal v předchozím článku, východiskem je záměr NK realizovat nové, digitální služby prostřednictvím služeb Národní digitální knihovny (NDK), přičemž NDK je, stručně řečeno, společný fond digitalizovaných dokumentů pro knihovny. Základní koncept je takový, že klient knihovny registrací v kterékoliv z veřejných knihoven získá přístup ke všem nebo zvoleným službám NDK, a to jak v prostorách knihovny na jejich terminálech, tak odkudkoli na dálku z vlastního přístroje na základě registrace k uvedeným službám.

Odsouhlasený sazebník vymezuje tyto služby následujícím způsobem.

A. Zhotovení rozmnoženiny díla za účelem jejich sdílení knihovnami v rámci NDK

Jde o zhotovení digitální rozmnoženiny díla knihovnou systému knihoven, využitou v NDK za účelem zajištění služeb uvedených níže pro registrované čtenáře jakékoliv jiné knihovny systému knihoven.

B. Užití díla zobrazením na terminálu knihovny

Užití děl zařazených do NDK zobrazením na terminálech jakékoliv knihovny systému knihoven (nad rámec knihovní výjimky, tedy knih, které jsou ve fondu příslušné knihovny).

C. Užití díla zobrazením na dálku na přístroji koncového zákazníka knihovny

Jedná se o užití díla jeho zobrazením z databáze NDK na dálku na přístroji registrovaného čtenáře knihovny („zobrazení na dálku“). Služba bude umožněna pouze registrovaným čtenářům knihovny systému knihoven, a to bez možnosti zhotovit další rozmnoženinu, ať elektronickou nebo tištěnou.

Uvedené služby zamýšlí NK ČR zahrnout do veřejných knihovnických a informačních služeb knihoven, tedy coby bezúplatnou službu pro registrované čtenáře knihoven systému knihoven, s odměnou nositelům práv řešenou platbou od NK ze státního rozpočtu. Z důvodu nároku na státní rozpočet byla proto odměna za uvedená užití vyčíslena v paušální výši odvozené od předpokládaných počtů děl v NDK a četnosti jejich užití. Odměna za výše uvedená užití děl v rámci NDK je koncipována jako roční platba, hrazená zpětně do 30. 6. běžného roku za užití děl v NDK v předchozím roce.

V tabulce pod článkem je uvedena sjednaná výše paušální sazby na období 2018 – 2022 (platba v tabulce je hrazena za užití děl v předchozím kalendářním roce).

Pro první období bude dohoda limitována na díla nedostupná na trhu ve smyslu definice v autorském zákoně – zjednodušeně řečeno díla, vydaná v podobě monografií i periodik, která nejsou na trhu nabízena ke koupi (ať již v tištěné či digitální podobě). V období prvních dvou let trvání smluv tak budou do služeb NDK zahrnuta pouze díla vydaná do roku 1989, kde neexistuje pozdější vydání titulu. Od 1. 1. 2020 budou do seznamu děl nedostupných na trhu NK dále zařazeny tituly vydané v letech 1989–2007, u kterých není na trhu dostupné ani jejich pozdější vydání a u kterých ve vztahu k těmto titulům nebudou uplatněna práva ze strany nositelů práv ve smyslu § 97f odst. 5 AZ – tedy nebude ze strany oprávněného nositele práv k těmto dílům, tj. zpravidla nakladatele, autora či dědice/dědiců autorských práv, požádáno o odstranění ze seznamu děl nedostupných na trhu vedeného NK.

Podrobné vymezení podmínek výše popsaných způsobů užití stanoví připravovaná kolektivní smlouva mezi DILIA a NK. Součástí smlouvy bude také povinnost NK zasílat DILIA hlášení týkajícího se relevantního užití děl za předchozí kalendářní rok v podobě a způsobem dohodnutými smlouvou. Na základě uvedeného hlášení budou odměny rozúčtovány nositelům práv.

Jan Barták

Odměna pro autory DILIA (v Kč bez DPH)	
2019	8 505 000,00 Kč
2020	17 503 330,50 Kč
2021	18 571 033,66 Kč
2022	20 397 045,40 Kč
2023	22 223 057,15 Kč

BREVIÁŘ AUTORA

DIVADELNÍ REŽISÉŘI A BESTSELLEROVÁ DOLOŽKA

Klíčem k mému článku je dopis, který jsme nedávno zoeslali nám známým divadelním režisérům a který následně v plném znění uvádím:

Vážený pane režiséře/vážená paní režisérko,

dovoluji se na Vás a na další režiséry obrátit v důležité záležitosti. Jistě jste již někdy slyšel/a o tzv. bestsellerové doložce. V kostce řečeno jde o to, že pokud je režisér (ať už je pojímán jako autor a/nebo výkonný umělec) odměněn fixní částkou bez tantiém (bez procentního podílu na tržbách divadla), což je dnes v českém divadelnictví pravidlem, a ukáže-li se v průběhu provozování inscenace, že tato fixní odměna je stanovena v nepoměru k zisku z využití licence, má režisér právo na přiměřenou odměnu, a to ze zákona, v tomto případě občanského.

Směřuji tak pochopitelně k případům, kdy inscenace překročí v reprízách nějakou mez, jež může být jistě rozdílná u činoherních inscenací a inscenací děl hudebně dramatických. Jinými slovy řečeno by mělo být zavedeno pravidlo, dle kterého by režiséři nad určitý a dohodnutý počet představení obdrželi od divadla procenta z tržeb

(tantiémy) nad tento limit. Ideální by bylo tuto povinnost divadla obsáhnout do režijní smlouvy.

DILIA již aplikovala tzv. bestsellerovou doložku ohledně režisérů v praxi. Možná se budete divit, ale naše návrhy ohledně bestsellerové doložky nakonec akceptovalo několik komerčních divadel, byt po urputném vyjednávání. Nutno zdůraznit, že aplikaci bestsellerové doložky jsme též požadovali na Národním divadle, ale s ředitelem Burianem nešlo vyjednat nic. Pravda, jednalo se o hudebně dramatický žánr.

Tento stručný dopis rozesílám mnoha režisérům, tedy těm, na které mám spojení. O celé záležitosti pak napíši krátký článek do Divadelních novin, abych tak informoval i režiséry další. Rád by znal na celou záležitost Váš názor. Tento dopis posílám pochopitelně i režisérům, kteří jsou ředitelé divadel nebo jsou uměleckými šéfy. Myslím si, že by se celou záležitostí měla zabývat i Asociace profesionálních divadel ČR a v neposlední řadě i Asociace nezávislých divadel ČR, tedy pokud budou chtít, že.

Pokud se Vám zachce, pište mi prosím na srstka@dilia.cz.

S přátelským pozdravem,
prof. JUDr. Jiří Srstka

ředitel DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentury, z. s.

Pokud nahlédneme do historie autorského práva, zjistíme, že tzv. bestsellerová doložka byla prostřednictvím autorského zákona uplatňována již na začátku minulého století a mířila hlavně k autorům slovesných děl. Aplikovala se tehdy, kdy neznámý (debutující)

autor levně poskytl práva k vydání svého slovesného díla nakladateli za fixní odměnu, z knihy se stal bestseller, nakladatel vydělal, autor však nikoli, protože neměl odměnu formulovanou jako procentní podíl na tržbách (tantiémy). V těchto případech pak vznikl autorovi vůči nakladateli nárok na dodatečnou odměnu.

V této podobě setrvala bestsellerová doložka až dodnes. Pokud budu přesný, tak v tzv. starém autorském zákoně č. 35/1965 Sb. bylo obsaženo právo autora na odměnu za každé užití díla, což pojmově bestsellerovou doložku vylučovalo a v tomto zákoně také obsažena nebyla. S platností a účinností tzv. nového autorského zákona č. 121/2000 Sb. od 1. 12. 2000 obligatorní právo autora na odměnu za každé užití díla zaniklo a proto se bestsellerová doložka do textu tzv. nového autorského zákona vrátila s tím, že byla vztažena na všechny druhy autorských děl. Se vznikem nového občanského zákoníku, tedy zákona č. 89/2012 Sb., se skoro celá úprava závazkových vztahů „přestěhovala“ do nového občanského zákoníku, a to včetně úpravy licenčních smluv dosud upravených v autorském zákoně a s ní i ustanovení o bestsellerové doložce. Najdeme ji proto nyní v § 2374 nového občanského zákoníku a jeho znění lze poměrně rychle nalézt pomocí internetového vyhledávače.

Byť je § 2374 nového občanského zákoníku poměrně srozumitelně formulován, jeho uplatnění v praxi naráží na jisté obtíže. Jde zejména o případy, kdy dílo vytvořilo více autorů (nejde o spoluautory!) jako v případě díla audiovizuálního nebo divadelní inscenace. Tento fakt má dvojitý aspekt. Jednak aspekt vnější v tom smyslu, že role autora a význam jeho tvůrčího příspěvku je tak významný, že přispěl k dosažení zisku z užití díla, jednak v tom smyslu, že tvůrčí příspěvky všech autorů zúčastněných na inscenaci je nutné poměřit a zjistit tak,

kteřý z autorů a v jaké proporcii ke zvýšené exploataci společného díla (divadelní inscenace) přispěl. To bývá především v případě divadelních představení složitá věc. Uvádíme-li *Romea a Julii* od Shakespeara, které je volným dílem, byť v originálním režijním pojetí, má nepochybně na prodejnost představení vliv zejména Shakespeare, ale přínos režiséra také nelze zanedbat. Inscenujeme-li původní hru současného českého autora, je otázkou, zdali pro úspěch takové inscenace má větší význam dramatický text nebo režie. V případě hry současného autora to asi v jeho případě bude méně, než u Shakespeara, tedy přispění režiséra narůstá. A tak bych mohl pokračovat dál a dál.

Dalším těžko vyložitelným aspektem je dosažení zisku. To se lépe počítá u muzikálových produkcí, kde producent rozpočtuje inscenaci tak, aby dopředu věděl, kolik repríz je nezbytné odehrát, aby se dostal na nulu a začal vydělávat. U nonprofitních divadel je to složitější, protože zisku ve smyslu ekonomickém konečkonců nemohou dosáhnout. To je ovšem počítáno na celé divadlo, nikoli však na jednotlivé inscenace, z nichž některé se obvyklým počtem repríz vymykají. Rozdíl bude také asi mezi činoherními inscenacemi a představeními hudebně dramatických děl včetně v tom muzikály. Limity počtu inscenací by tak nejlépe měly vycházet z nějakých obecných uzancí, ne z ekonomických výpočtů. Je v divadle – příspěvkové organizaci repertoárového typu – obvyklým počtem 50 repríz? Více nebo méně? Já myslím, že překročení 50 repríz je více než obvyklý počet, na který také, a to podtrhuji, byla většinou kalkulována fixní odměna pro režiséra obsažená ve smlouvě, tedy odměny obvyklá.

Otázkou také zůstává, jak kalkulovat dodatečnou (nikoli licenční!) odměnu pro režiséra. Bezpochyby tak, že se jeho odměna (třeba 100.000,- Kč) vydělí počtem repríz do limitu (dejme tomu zmíněných

50 repríz) a režisér pak obdrží za 51. reprízu a reprízy další dodatečnou odměnu ve výši 2.000,-Kč za každou takovou reprízu. Myslím, že lze alternativně kalkulovat i v procentních odměnách z tržeb, kde by měla dodatečná odměna činit 2% až 3% z hrubých tržeb.

Bestsellerovou doložku v pozměněné podobě již zakotvili na Slovensku. Tam má každý divadelní režisér automaticky ve smlouvě za každou reprízu (!) 2% až 3% z hrubých tržeb.

Nebudeme Slovensko v tomto punktu následovat?

Jiří Srstka

KOLEKTIVNÍ SPRÁVA

NOVELA ROZÚČTOVACÍHO ŘÁDU DILIA LETOŠNÍ VALNOU HROMADOU DILIA

V předchozím čísle Věstníku jsem poměrně obsáhle informoval o tom, že loňská novela autorského zákona přinesla řadu změn, které bude nutné do Rozúčtovacího řádu DILIA zakotvit. Od loňského podzimu tak probíhal standardní proces přípravy novely rozúčtovacího řádu. Tato novela připravovaná aparátem DILIA tak byla v průběhu vzniku několikrát projednána Dozorčí radou, předložena k projednání v souladu se stanovami ustavenou Tvůrčí komisí a po odsouhlasení finálního návrhu novely Dozorčí radou pak konečně předložena ke schválení na letošní Valné hromadě.

Valná hromada DILIA předložený návrh novely Rozúčtovacího řádu beze změn schválila.

Níže tedy naleznete podrobný souhrn těchto změn, s konkrétními odkazy na novelizovaná místa Rozúčtovacího řádu.

1. Rozdělení příjmů z výkonu práv a příjmů z investování těchto příjmů mezi autory a stanovení srážky pro DILIA

Při činnosti kolektivního správce je třeba rozlišovat mezi pravidly pro investování příjmů z výkonu práv a pravidly pro rozdělení příjmů z výkonu práv, resp. příjmů z investování příjmů z výkonu práv. Obojí pravidla má schválit Valná hromada.

Zatímco pravidla pro investování příjmů by měla schvalovat Valná hromada ad hoc a to pro příslušné období jako samostatné dokumenty (jako např. investiční strategie, postup pro rozvrh investičních rizik), rozdělení příjmů z výkonů práv a z jejich investování by měl upravovat Rozúčtovací řád (dále také „RŘ“).

Navrhují se proto následující změny Rozúčtovacího řádu:

A. Pravidla pro rozdělení příjmů z výkonu práv Rozúčtovací řád obsahoval odděleně pro povinnou kolektivní správu a dobrovolnou kolektivní správu ve svých čl. 5 a 6. S ohledem na výslovné zavedení termínu „rozšířená kolektivní správa“ novelou autorského zákona (dále také „AZ“) a vymezení práv spravovaných v tomto režimu, byla pravidla pro rozdělení odměn také členěna podle těchto režimů. Nově tedy čl. 5 upravuje rozdělování odměn vybraných v rámci povinné kolektivní správy, čl. 6 v rámci rozšířené kolektivní správy a čl. 7 v rámci dobrovolné kolektivní správy. Samostatný čl. 8 pak upravuje rozdělování odměn vybraných při licencování osiřelých děl, pro které AZ po novele zakotvil režim „sui generis“ ve svém § 103 (viz podrobněji níže v bodě 4).

B. Příjmy z investování příjmů z výkonů práv se nabízí primárně použít k úhradě nákladů na kolektivní správu. Pravidla pro nakládání s příjmy z investování příjmů z výkonu práv jsou upravena v čl. 9 odst. 9.6.

Nová je i úprava srážek z příjmů (srov. § 99b AZ). Kolektivnímu správci přibyla možnost případně z příjmů získaných při výkonu kolektivní správy poskytovat sociální, kulturní nebo vzdělávací služby (tj. vytvářet a využívat tzv. sociální či kulturní fondy kolektivních správců). Tato možnost je upravena taktéž v čl. 9 odst. 9.5.

Ostatní změny znění čl. 9 (resp. původního čl. 7) rozúčtovacího řádu upravující způsob stanovení srážek z příjmů z výkonu kolektivní správy jsou více méně formální úpravou reagující na nové požadavky podrobnější úpravy této problematiky po novele AZ.

2. Stanovení lhůt pro rozdělení příjmů kolektivního správce mezi nositele práv

Autorský zákon nově stanoví přesné lhůty, ve kterých je kolektivní správce povinen inkasované odměny vyplatit nositelům práv, a to poměrně detailně. (Srov. § 99c odst. 2 AZ a 99d odst. 2 AZ). V návaznosti na citovanou úpravu novela Rozúčtovacího řádu upravuje pravidla pro vyúčtování a výplatu odměn v čl. 12 RŘ. Veškeré úpravy učiněné v citovaném článku jsou provedením zákonné úpravy.

3. Pravidla pro použití nerozdělitelných příjmů

Jde o pravidla, jak nakládat s odměnami nositelů práv, jimž odměny nebylo možné vyplatit v termínech stanovených zákonem (srov. bod 2 výše) a kteří nemohli být určeni nebo nalezeni postupem upraveným zákonem v § 99c AZ.

Zákonem stanovený postup je následující:

- Pokud DILIA není s to odměny vyplatit (nositel práv je neznámý nebo nereaguje), je povinna identifikaci autora, zdroj a výši odměn zveřejnit interně, svým členům a následně na internetu po dobu 3 let.
- Pokud ani na základě tohoto kroku není s to nositele najít nebo přimět k přihlášení se do evidence kolektivní správy, jsou takové odměny považovány za nerozdělitelné a o naložení s nimi rozhoduje Valná hromada.

Předmětná úprava je zakotvena v čl. 12 odst. 12.6. Jako základní princip je navrhováno, že nerozdělitelné odměny se po provedení výše popsaného zákonného postupu a uplynutí tří let rozdělí ostatním nositelům práv v rámci příslušného zdroje.

4. Rozúčtování odměn vybraných při licencování užití osiřelých děl

DILIA je nově oprávněna k poskytování licencí za neznámé nositele práv k tzv. osiřelým dílům. Nastavila proto interní proces, jak osiřelá díla dokumentovat a evidovat. Novela rozúčtovacího řádu

pak v samostatném čl. 8 upravuje vyúčtování odměn inkasovaných za užití osiřelých děl. Bude se jednat zpravidla o identifikovatelné odměny a adresné vyúčtování. V případě, že se nositel práv po odličenování objeví, bude adresná odměna uhrazena jemu, pokud ne, bude v souladu se zákonnou úpravou po třech letech od udělení licence vyplacena Státnímu fondu kultury, resp. Státnímu fondu kinematografie. V případě, že bude licencování osiřelých děl realizováno hromadnou smlouvou na určitý způsob užití vykonávaný v rámci dobrovolné kolektivní správy, bude vyúčtování odměn osiřelých děl řešeno podle téhož ustanovení Rozúčtovacího řádu, jako tomu bude u děl zastupovaných autorů.

5. Zavedení nových kategorií formátů díla

DILIA eviduje užití děl televizním vysíláním na základě dat od dodavatele TV programů pro televizní portály (komerční zdroj nezávislý na vysílatelích). Informace o dílech doplňuje na veřejně dostupných databázích. S ohledem na vývoj programování stávajících i nových TV stanic a praxi evidence děl do kolektivní správy byly zavedeny následující nové kategorie do „koeficientu formátu díla“:

Dokumentární série malá (do 13 dílů včetně) s koeficientem	2
Dokumentární série velká (14 dílů a více) s koeficientem	1
Seriál o 14 až 26 dílech s koeficientem	3
Seriál o 27 a více dílech s koeficientem	1

Uvedené koeficienty byly doplněny do čl. 5 odst. 5.1. bodu 5.1.1. a odst. 5.3. bodu 5.3.2.

6. Změny v kategorizaci děl při rozúčtování náhradních odměn v oblasti reprografie

Problém při evidenci způsoboval způsob ohlašování, resp. rozlišování mezi kategoriemi literatury vědecké, odborné a populárně-naučné. Z praxe evidence děl do kolektivní správy se ukazuje, že kategorie „odborná literatura“ je příliš obecná a stává se „sběrnou“ kategorií pro nesrovnatelnou škálu ohlašovaných děl.

Kategorie „odborná literatura“ byla proto na základě návrhu tvůrčí komise vypuštěna. Změnu naleznete v čl. 5 odst. 5.2. bodu 5.2.1.

7. Ostatní změny

Mimo výše uvedené ucelené okruhy změn obsahuje návrh novely Rozúčtovacího řádu množství dílčích změn, které jsou ovšem buď doslovnou korekcí terminologickou či právní dle AZ po novele nebo korekcí faktickou (srov. zejm. změny v čl. 1–4 RŘ, např. změna „občanského sdružení“ na „spolek“, „správní rady“ na „dozorčí radu“, doplnění výčtu oprávnění k výkonu kolektivní správy apod.).

Plné znění aktuálního Rozúčtovacího řádu naleznete na www.dilia.cz, v sekci Ke stažení/kolektivní správa/obecné dokumenty KS.

Jan Barták

ZÁBAVA

VÝLETY LEOŠE JANÁČKA DO MĚSÍCE A DO 15. STOLETÍ

Výlety páně Broučkovy zaujímají v operní tvorbě Leoše Janáčka prazvláštní místo. Jedná se o opery dvě, propojené vlastně pouze postavou Matěje Broučka včetně toho, že je předurčeno, které postavy jsou v první a druhé opeře obsazeny stejně. V případě *Výletů* jde dále zcela bezkonkurenčně o nejdelší operu Leoše Janáčka, a to v pořadí pátou, započítáváme-li Janáčkovy prvotiny *Šárku* a *Počátek románu*. Janáček tedy složil *Výlety páně Broučkovy* po *Její pastorkyni* a prapodivném *Osudu*. *Výlety* jsou jedinou operou Leoše Janáčka, která měla premiéru v Národním divadle a zřejmě se jedná o titul, který Janáček skládal (včetně tvorby libreta) nejdéle. V případě *Výletů* se tak dostal do rozporu se svou známou větou: „Já píšu snadno a rychle“. Dále jde o jedinou komickou operu z pera Leoše Janáčka a o operu, jež byla a je nejméně hrána (vyjma zmíněných prvotin a *Osudu*). S úsměvem na líci lze též říci, že v případě *Výletu páně Broučkova do měsíce* jde asi o světový rekord, co se počtu zúčastněných libretistů týče, v neposlední řadě však také o to, že Janáček složil hudbu k části opery, nemaje vůbec libreto.

Leoš Janáček začal komponovat *Výlet páně Broučka do měsíce* v roce 1908, shodou okolností právě v roce, kdy zemřel autor předlohy Svatopluk Čech ve věku 62 let. Ten těžko mohl tušit, že na jeho tehdy slavná díla

o Matěji Broučkovi (bylo jich více než *Výlet do měsíce* a *Výlet do 15. století*) bude zkomponována opera, ve které bude dokonce on jako postava účinkovat, a to na začátku *Výletu páně Broučka do 15. století*. To, že se Janáček zapomněl optat dědiců Svatopluka Čecha, zdali souhlasí s adaptací jeho románu do podoby opery, netřeba snad ani zmiňovat.

Kompozice *Výletu páně Broučka do měsíce* trvala Janáčkovu neuvěřitelných 9 let, zatímco návazně *Výlet páně Broučka do 15. století* komponoval také neuvěřitelných 9 měsíců. Právě v tomto opusu došlo k tomu, co bylo naznačeno výše, a sice to, že libretista F. S. Procházka nestačil dodávat Janáčkovu vzhledem k jeho rychle postupující kompozici další části libreta, takže Janáček komponoval v předstihu, nemaje text v ruce. Poté co ho od Procházky obdržel, dosazoval libreto do již složené hudby a pochopitelně ho i upravoval. Těžko najdeme v dějinách opery obdobný případ.

Jak lze usoudit z časového rozmezí kompozice *Výletů*, nebyla to doba pro Evropu jednoduchá, jelikož v roce 1914 vypukla 1. světová válka a hned po jejím ukončení zachvátila starý kontinent španělská chřipka. Janáček se v tomto období zejména soustředil na uvedení své opery *Její pastorkyně* v Národním divadle, o čemž byly napsány stohy literatury zejména ohledně závěru opery, který překomponoval tehdejší šéf opery Karel Kovařovic a vyžádal si za to 1% tantiémy na úkor Janáčkův. *Její pastorkyně* pak byla uvedena v Národním divadle v roce 1916 a do slova a do písmene se rozlétla po celém světě. Teprve po uvedení *Její pastorkyně* v Národním divadle se Janáček stal světově uznávaným skladatelem. *Výlety páně Broučkovy* byly premiérovány v Národním divadle 23. 4. 1920 a nedosáhly zdaleka takového úspěchu jako *Její pastorkyně*. Premiéru dirigoval Otakar Ostrčil, který zaskočil za šéfa opery Karla Kovařovice, jenž zanedlouho po premiéře

Výletů zemřel a na jeho místo nastoupil právě Ostrčil. Inscenaci režíroval ředitel Národního divadla Gustav Schmoranz. Ten byl zdaleka nejdéle působícím ředitelem Národního divadla v jeho historii, a to neuvěřitelných 22 let (1900 až 1922) a předstihl tak i prvního ředitele Národního divadla F. A. Šubrtu (1883 až 1900). Janáček také neopomněl dedikovat *Výlety* prvnímu prezidentovi Masarykovi. Inscenace *Výletů* se dočkala deseti repríz, což ve srovnání s reprízovaností *Její pastorkyně* vskutku nebylo mnoho. Na jeviště Národního divadla se *Výlety* vrátily až v roce 1949.

Janáčkoví bylo v roce premiéry *Výletů* 66 let a dalo by se říci, že byl v rozkvětu sil. Nikdo netušil, kolik světových děl se mu ještě až do jeho smrti v roce 1928 podaří složit. Nicméně život Janáčka značně podrásal, a to především v důsledku smrti obou jeho dětí (po malém Vladimírovi v roce 1904 umřela i jeho starší dcera Olga), včítaje v to též rozpad manželství, pokud ho on sám nezpůsobil a na který reagoval nejrůznějšími milostnými vztahy, jež měly na druhou stranu blahodárný vliv na jeho tvorbu. Na Janáčkově se jistě podepsala již zmíněná 1. světová válka třeba také tak, že po Brně se rozšířila šeptanda o tom, že všichni členové brněnského rusistického kroužku, jehož byl také předsedou (byť ruský uměl spoře), budou zatčeni a souzeni, jelikož oslavují nepřátelskou mocnost a kují pikle proti mocnářství.

Ale zpátky k *Výletům*. Asi neexistuje opera, která by měla tolik libretistů, jako *Výlet páně Broučka do měsíce*. Janáček poměrně chaoticky oslovoval řadu literátů a požadoval od nich napsání, či úpravu libreta na Čechovu prózu. Nejprve Janáček zkusil napsat libreto sám, pak ve spolupráci s Fedorou Bartošovou, libretistkou bláznivé opery *Osud*, avšak neúspěšně. Dále na libreto spolupůsobili pánové Mašek, Holý, Dyk, Janek, Šípek, Gellner, osloveni byli i bratři Mrštíkové, spolupráci

odmítl S. K. Neumann... a tak bych mohl pokračovat dál a dál. Nicméně rozhodující roli při tvorbě libreta sehrál F. S. Procházka, byť souběžně s ním libreto vytvářeli i Viktor Dyk a Jiří Mahen, kteří o sobě nevěděli až do té doby, kdy se Mahen z novin dozvěděl, že libretto k *Výletům* napsal Dyk, přičemž byli oba přátelé. Spor je pak „ukončen“ v roce 1916, protože je Dyk zatčen pro velezradu a libreto dokončuje věrný F. S. Procházka. Dlužno také podotknout, že původně Janáček operu o Matěji Broučkovi a jeho výletech koncipoval pouze jako *Výlet do měsíce*, tedy jako jednu operu, již dokonce opatřil epilogem. K samostatnému uvedení *Výletu páně Broučka do měsíce* jako samostatné opery s epilogem však došlo až o mnoho let později.

Zůstává nezodpovězenou otázkou, proč Leoš Janáček právě sáhнул po próze Svatopluka Čecha s tím, že se tato próza v adaptované podobě již na divadelních scénách objevila. *Výlet do měsíce* zpracoval F. A. Šamberk jako frašku se scénickou hudbou Karla Kovařovice (!), operetu na toto téma pod názvem *Výlet pana Broučka* složil dnes již neznámý skladatel Karel Moor. Důvodem snad byla touha Janáčka „namířit čistně střely do vlastních řad“. Šlo mu tedy asi o burlesku, satiru, kritiku českého prostředí a bůh ví co ještě. Zřejmě ho přitahovala postava Matěje Broučka, který rád pije pivo a honí nájemníky ve svém domě, aby mu zaplatili činži na straně jedné, na straně druhé pak svět sterilních umělců na měsíci, bez dotyku s jakoukoli realitou (i tou měsíční), pijících pouze rosu, kteří jsou plní licoměrnosti a pokrytectví. Ostří Janáčkově se zařezává do české reality daleko důrazněji ve *Výletu do 15. století*, kdy je chování Matěje Broučka v obklopení husity zbabělé, dá se říci typicky české a alibistické. Před rozhodující bitvou, do které má Brouček pochodovat s husity,

zpívá: *K čemu, proč a co mne to vynese?* Nu, satira a mravokárcovství se na operní jeviště moc nehodí.

Zajímavá je však Janáčkova práce s jazykem a týká se vlastně všech jeho tří „literárních oper“, tedy ještě *Příhod lišky Bystroušky* (předloha Rudolf Těsnohlídek) a Janáčkovy poslední opery *Z mrtvého domu* (předloha Fjodor Michajlovič Dostojevskij). Otevřeně řečeno, jsou libreta těchto oper na hranici srozumitelnosti. Opera *Z mrtvého domu*, kde libreto psal sám Janáček, je zaplavena rusismy (*Já pozdravljaju s prazdnikom*) a v *Lišce Bystroušce* Janáček používá směsici příbrněnského, bílovického, hanáckého a bůhví jakého ještě dialektu, kterému též není zrovna rozumět. *Výlety* jakoby tento vývoj předznamenávaly s použitím zvláštního ústrojenství českého jazyka v případě *Výletu do měsíce* a starobylé češtiny v případě *Výletu do 15. století*. Jakoby se Janáčkovi tento Čechův metajazyk více než zamlouval a možná dosti právě přispěl k tomu, že Janáček si umanul Čechovy prózy zhudebnit. Pokud si vezmete na jedné straně prózu Svatopluka Čecha a na straně druhé libreto k *Výletu do měsíce* zjistíte, že Janáček a jeho houf spolupracovníků „vybíral“ do libreta právě části, které jsou co nejvíce nesrozumitelné. Posuďte sami.

Etherea: Již prchám jako vánkem vůně květná, leč vrátím se jak motýl na liánu, když bleskne duhou v reje pavíánů, jak živý dým ve všech barvách vzlétá.

Obdobné je to ve *Výletu do 15. století*, kde je zpívána starobylá čeština ještě nesrozumitelnější. Pokud pak porovnáme jazyk Čechův s jazykem Janáčkovým (respektive s jazykem F. S. Procházky) zjistíme, že Janáček s Procházkou nesrozumitelnost textu ještě posilují.

Čech: Ale ty jsi jistě cizozemec poběhlý, ježto mluviš nějakou změtenú řečí a odievaš se takým rúchem, potvorným.

Janáček + Procházka: Tys ajsa cizozemec? Mluvíš nějakou zmatenú řečí, sotně rozumiem, co blebeš a potvorně se odievaš.

Adolf Čech pak asi v polovině *Výletu do 15. století* uprostřed textu zničehonic napsal:

„*Doufám, že jsem svou staročeštinou neznalce již dosti oslnil, znalce pak dosyta pozlobil a že mi proto čtenářové dovolí, abych ostatní řeči svých Staročeků podal prostou novočeštinou*“. Těto výzvy však Janáček s Procházkou nedbali.

Ano, je skvělé, že již máme v operních domech titulkovací zařízení, kde i u české opery je promítáno také česky psané libreto.

Přes všechno shora uvedené je obdivuhodné, že Janáčkův hudební génius dokázal z takového s odpuštěním libretistického mišmaše ukout podivuhodnou operu, jež je celistvá, zajímavá, místy i strhující, byť spíše pro operní gurmány. *Výlety páně Broučkovy* však představují neslezitelnou horu, a to pro naprostou většinu operních režisérů. Nemí se čemu, ve vztahu k podobě opery *Výlety páně Broučkovy*, co divit.

Jiří Srstka

VÝROČÍ

Výročí členů spolku DILIA v roce 2018

50

Mgr. Pavel BRYCZ
PhDr. Radka DENEMARKOVÁ
Mgr. Petr MATOUŠEK
Petr REJCHRT

55

Doc. PhDr. Zuzana
AUGUSTOVÁ, Ph.D.
Ing. Luděk KOUTNÝ
Mgr. Jan STEHLÍK
Ladislava ŠTĚPÁNOVÁ

60

Mgr. Art. Hana CIELOVÁ
MgA., Ph.D. Karel HORKÝ
Jiří CHLUMSKÝ
MgA. Martin KUBALA
Mgr. Zbyněk MATĚJŮ
Jana OLIVOVÁ

Mgr. Viliam POLTIKOVIČ
Martin VELDA

65

Mgr. Michal HÁJEK
Ivan HUBAČ
Jaromír KOMÁREK
Mgr. Bedřich LUDVÍK
Jan NOVÁK
Ivo PELANT
Mgr. Zdeněk TROŠKA

70

MgA. Jiří ADAMEC
MUDr. Jan CIMICKÝ, CSc.
ak.ma.l. Dagmar DOUBKOVÁ
Libor DVOŘÁK
Šimon PELLAR
Petr POSPÍCHAL
PhDr. Helena SYNKOVÁ
Petr ŠTĚPÁNEK
Mgr. Magdalena ŠTULCOVÁ
Tomáš VONDROVIC
PhDr. Olga WALLÓ

75

Karel ČABRÁDEK
Prof. PhDr. Martin HILSKÝ
Mgr. Věra KUBÍČKOVÁ
Rudolf MILIČ
Mgr. Luděk SOBOTA
JUDr. Jelena TOMÁŠOVÁ
PhDr. Luboš TRÁVNÍČEK

80

Hynek BOČAN
Doc. Juraj JAKUBISKO
Mgr. Jaroslava KODATOVÁ
Jiří MENZEL
Jarka STUHLÍKOVÁ
Mgr. Jiří ŠIMŮNEK
Mgr. Ivan ŠLAPETA

85

František POKORNÝ
PhDr. Václav ŠAŠEK
Irena TARANTÍKOVÁ

90

PhMr. Hermína FRANKOVÁ
Věra JORDÁNOVÁ
Pavel KOHOUT
Mgr. Zdeněk KOPÁČ

JUDr. Jan KRATOCHVÍL
Karel ŠIKTANC

95

Prof. Antonín KACHLÍK

ÚMRTÍ

Úmrtí členů spolku DILIA v roce 2018

PhDr. Vlasta Dvořáčková

27. 2. 1924–14. 3. 2018

prof. MgA. Karel Makonj

9. 12. 1947–2. 1. 2018

Mgr. Svatava Simonová

25. 1. 1935–25. 3. 2018

Juraj Herz

4. 9. 1934–8. 4. 2018

Pavel Šrut

3. 4. 1940–20. 3. 2018

Mgr. Karina I. Havlů

17. 12. 1951–2. 6. 2018

Divadelní, literární,
audiovizuální agentura, z. s.

Krátkého 1
190 03 Praha 9 – Vysočany

ŘEDITEL
prof. JUDr. Jiří Srstka
tel.: 283 892 686

SEKRETARIÁT ŘEDITELE
Eva Kraupnerová
tel.: 283 893 603
fax: 283 893 599

Ústředna:
tel.: 283 891 587

Linka pro volání z mobilu:
tel.: 606 614 658

AGENTURA

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ
vedoucí
Zdeněk Harvánek
tel. a fax: 266 199 876

HUDEBNÍ ODDĚLENÍ
vedoucí
Zdeněk Harvánek
tel. a fax: 266 199 876

LITERÁRNÍ ODDĚLENÍ
vedoucí
Mgr. Veronika Žáková
tel.: 266 199 841

MEDIÁLNÍ ODDĚLENÍ
vedoucí
Mgr. Jan Barták
tel.: 266 199 862

KOLEKTIVNÍ SPRÁVA AUTORSKÝCH PRÁV

ředitel kolektivní správy
Mgr. Jan Barták
tel.: 266 199 862

PRÁVNÍ ODDĚLENÍ

Tomáš Herold
tel.: 266 199 865

Mgr. Hana Felklová
tel.: 266 199 847

dědictví a úschova děl
Zuzana Hůlková
tel.: 266 199 834

EKONOMICKÉ ODDĚLENÍ

hlavní ekonom
Anna Tichá
tel.: 266 199 818

vedoucí honorářové účtárny
Šárka Procházková
tel.: 266 199 819

Podrobné členění jednotlivých oddělení včetně seznamu zaměstnanců a jejich kompetencí naleznete na www.dilia.cz. E-mailové adresy zaměstnanců DILIA jsou ve formátu prijmeni@dilia.cz.

Kudy k nám:
Metrem B na stanici „Vysočanská“, poté cca. 3 min. pěšky. Ulice Krátkého se nachází naproti Galerii Fénix ze strany, kde je ČSOB a KB. V přízemí naší budovy se nachází restaurace Pepř a Sůl, na budově je velký nápis DILIA.

Věstník vydala **DILIA, divadelní, literární, audiovizuální agentura z.s.**

Uzávěrka 28. 5. 2018, redakce: Marie Špalová a Helena Eliášová, e-mail: spalova@dilia.cz nebo eliasova@dilia.cz.

www.dilia.cz